

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Revolucijinė dvasia vis labiau platinasi Maskolijoje, apima vis didesnius caro viešpatystės plotus, pasiekė jau Siberiją, prisigriebė ir Turkiją. Dabar, turbūt, nėra jau nė vieno didesnio amerikio, kuriame gyventojai būtų užganėdinti. Neuzganėdinti žmonių negali valdžios, todėl didžiausios valdžių žiaurumas, ne karški sudai Stolyfino įvesti, kurie gali siųsti ant kartuvų kiekvieną valdžią, arba net jeib oficialiai nepatin-kančių ypata. Valdžių žiaurumas, kokiam lygus bereikalo jėskotum kokiam nors kitame krašte siuose laikuose, dar labiau suerzina žmonis, o tas suerzinimas nesilpnina revoliucionierių, bet juos sudrutina, kadangi ir ramiausi žmonės, atsigynimui nuo valdžių žiaurumo, neturi kito išėjimo kaip glaustiesi prie revoliucionierių ir drauge su jais stengties iš-versti netikusį randę, kuris visiems jau išsėdė.

Kur yra dabar caras, tikrai nežinia. Jis pradėjo spalių norėjo sugrįžti, bet rodosi, sugrįžimas likosi atidėtas, kadangi namieje, terp „mylinčių savo valdovą“ „pa-valdinų“ gana pavojinga, revoliucionieriai, kurie iki šiol mažai rupinasi apie caro ypata, dabar jau ir jo neap-lekia. Todėl caras bijosi grįžti namon, kadangi mat svetur ramiau. Londono laikraščiai pagarsino, buk caras su visa šeima slapta atkako į savo motinos tėviškę, į Daniją, ir dabar, karališkame rūmė gyvena pasislėpęs. Mat tikisi, kad svet-ur jo neras Maskolijos revo-lucionieriai, namieje gi ne didžiausia sargyba, ne tvir-čiausia kariuomenė nuo jų ne-gali apginti. Maza, obulio didumo bomba gali carą į ge-resnį nugaboti svietą.

Pereitos santvairės pėtny-čio, Peterhofs, kur caras rengėsi iš savo kelionės su-grįžti, kelnorėse užtikto du pasislėpusių revoliucione-rių. I caro rumo kelnorės įvedė juos sunus vieno turin-čio rumą /dabot policisto. Jie turėjo gatavas bombas, kurių būtų užtekę išmetimui caro rumo į padanges; laukė vien sugrįžimo caro iš jo ju-rinės kelionės. Pasilepusius kelnorė revoliucione-rius maitino įleides čia juos policisto sunus. Visus, žino-ma, suareštavo. Tas atsitiki-mas jau rodo, kad caras nę ant savo tarnų ir dabotojų negali užsitikėti. Juo to-lian, juo daugiau atsiras ne-istikimų, kadangi ir tie tar-nai yra juk žmonės ir terp ju-gali kartais atsirasti teisingi labo tėvynės geidžiantis, tar-naujanti carui vien dėl duo-nos kasnio.

Neįstabu todėl, kad išgrį-dės apie parengtą sukalbi-unt gyvasties, caras nesiku-ointa gvyžties namon, kur jo locni pavaldiniai pasirengę jį bausti už visus peiktinus jo darbus, už visą piklą, ką jis ir jo tarnai padarė Ma-skolijos žmonėms.

Iki šiol revoliucionieriai caro ypatos nekliaudė gal to-dėl, kad prie jo nelengva

prisigriebti, gal but, kad jį laikė vien už įnagį, o ne už veiksle. Kad jis yra vien įnagiu ministerių ir kitų augstų urėdninkų, apie tai nieks neabejoja, bet tuos urėdninkus juk jis pats ren-kasi, todėl ir už jų darbus turi atsakyti, kaip visur at-sakymas už tarnų darbus puola ant ponų.

Tokiose sanlygose, supran-tama, nesmagus caro gyven-i-mas, o jis pats neįstengia, nemoka pagerinti. Neįstabu todėl, jeigu tokiose sanlygo-se jo sveikata ne geriausia, kenčia ypač protas.

Svetimų kraštų laikraščiai garsina visokius paskalus, bet nežinia, kiek tie paskalai remiasi ant teisybės.

Paryžiaus laikraštis „Petit Parisien“ pagarsino gautą ži-nią iš Peterburgo, jog didie-jie kunigaikščiai, caro dvaro augsti urėdninkai, net pats Stolypin rodavysiai dabar, ar nereiktų caro nustumti nuo valdymo krašto ir jo vie-toj parengti regenciją ar dik-tatūrą, kadangi caro sveika-ta paskutiniuose laikuose la-bai nukentėjo. Žinoma, la-biausiai galėjo nukentėti pro-tas, o beprotis, bent dabar negali kraštą valdyti, nors seniau ir tokių atsitikimų netrukdavo ir ukėsi mažai apie tai žinodavo, kadangi nuo jų slėpdavo viską, kas galėjo valdonams kenkti; da-bar visur yra atstovai sveti-mų kraštų, kurie gali tiesiog susieiti su valdonais, todėl ir apie protą jų gali greitai da-zinoti ir žinios visur išsipla-tinti.

Didieji kunigaikščiai ir pa-garsėjęs savo laike, perse-nės fanatikas Pobiedonosev-ge, čia įvedimo diktatorius, taigi kad užstojaantis carą dik-tatorius būtų niekieno, ne jo-kioms tiesoms neaprubėzuo-tu ponu gyvasties ir turtų visų pavaldinių; didesnė vie-nok dalis urėdninkų bijosi diktatorius, kadangi ji galėtų suskubinti visoj Maskolijoj žmonių spikilimą, ko be pini-gų negalima buv pavadinti, o randas Maskolijos suvaldyti, turi ir niekur jų gauti nega-dies.

Maskolisko rando agentai meldė Prancuzijoj paskolos, bet prancuziški bankieriai atsakė, jog duoti daugiau negali, kadangi caro randas juos ir teip prigavęs, suteik-damas melagingas žinias apie finansus Maskolijoj. Pran-cuziški bankieriai tik užsi-tikėdami jiems duotoms ži-nioms davė pirmutinę pasko-lą, tuomet tarpu pasirodė, kad žinios suteiktos buvo mela-gingoms.

Negavę Prancuzijoj pini-gų, caro rando agentai kre-i-pėsi į kitų kraštų bankierius, neaplenkė nė Holandijos bankierių, bet visi ateisakolinti. Užsitikėjimas mat Maskolijai nupuoė, ji pini-giškiose prietikiuose stovi jau ant to paties laipsnio kaip Turkija arba arti ban-krutystės stovinčios mažos pietinės Amerikos respubli-kos.

Juo ilgiau traukiasi ne-tvarka, juo daugiau randui reikia pinigų, o juo mažiau jis gauna mokesčiais nuo ukėsų, kadangi ir jų pelnas, dėl netvarkos, sumažėjo. Vidutiniškai šmet randas nuo žmonių surinko vos ke-

tvirtą dalį to, ką surinkdavo seniau. Net žemės savini-kai neįstengia pilnai visų randui prigulindžių mokesčių išmokėti. Dalis turtingų fa-brikantų uždarė dirbtuves ir su pinigais išsinešdino į už-rubežius, pirklysta teigpi nu-puoė, iš to šaltinio randai ne puses senų mokesčių šj-met negali surinkti. Net ukininkų daugybė apledo ukes ir išsiskirstė po visus kampūs: vieni elgėtauja, kiti plėšia dvarus.

Randas galėtų netvarką iš-naikyti išpildydamas žmonių reikalavimus, bet jis to bijo-si daryti, todėl netvarka ne-išnyks. Jos išnaikinimui caro tarnai nemoka kitokio įnagio • rasti kaip žiauru-mą, kalejimus, kazokų kan-čius ir karabinius. Tuom tarpu, tie įnagiai jau teip at-šipo, teip prie jų žmonės priprato, kad ne didžiausiu žiaurumu jų negalima nu-gazdinti. Biurokratai gi, kaip girtuoklis toros, laiko-si vis senų įnagių, prie kokio per šimtmečių eiles priprato.

Šmet pagarsytas ėmimas kariuomenė. Tuom tarpu žmonių rinkti dmos atsto-vai Vihorge išleido atsilėpi-mą į žmonis, kad tėvai nelei-sty netikusio rando kariume-nės savo vaikių. Užrubežiu-ose laukia didesnių maistų dėl ėmimo karimenėn; be abe-jonės atsiras diktai tėvų, ku-bar visur yra atstovai sveti-mų kraštų, kurie gali tiesiog susieiti su valdonais, todėl ir apie protą jų gali greitai da-zinoti ir žinios visur išsipla-tinti.

Jeigu dabartinių žmonių maistų tik kaip kokiuose kraštuose randas ir didžiausiu žiaurumu, karės teismais, sušaudymais be tirinėjimo, kaltės neįstengia suvaldyti, tai ką jau sakyti apie suval-dymą sukilimo visos liau-dies.

Maistai apamė visą Kau-kazą, pietinę Maskoliją ir ry-tines gubernijas. Maistai ant Kaukazo jau traukiasi kelintas metas ir nors jų su-valdymui randas griebiasi kuodidžiausio žiaurumo, nie-ko neįstengia padaryti. Ant Kaukazo yra tikra naminė karė, bet ji randui sekasi ne geriau už japoniską. Netvarka Latvijoje, negramu Lietuvoj ir Lenkijoj, tas pats yra Mažrusijoj ir net isiki-mų Kazokų žemėj ir randas nežino kaip tuos kraštus kaip nors suvaldyti. Urėd-ninkai, ponai žmonių gyvas-ties, nužudė galvas ir nežino kaip iš jų pačių surengto purvyno išbristi.

Kuba.

Pasibaigę Amerikos su-tvertos respublikos Kubos neįprigulmystė. Kas jai šiau-dinę neįprigulmystę davė, tas ją ir atėmė. Ir pati ta ne-prigulmystė, buvo, teip sa-jant, tik katės su pele sianti-mas.

Kadangi karė su Ispanija Amerikai kubiečių pagelba buvo reikalinga ir jie labiau

gel prie pergalėjimo Ispani-jonų prisidėjo, tai Suvienuytų Valstijų randas jiems pa-dėjo neįprigulmystę ir to vie-šo pažadėjimo negalėjo lau-zyti ir paglemžti Kubą teip kaip Filipinus ir Porto Rico nebuvę galima. Bet Ameri-kos politikieriai moka į nie-ką paversti savo pažadėji-mus.

Washingtono senatorius Platt užmanė Kubos kon-stituciją įvesti pasargą: kad Amerikos randas turi tiesi-siusti ant Kubos savo kariu-menę, jeigu ant Kubos užim-tų kas tokio, kas jos nepri-gulmystei galėtų kenkti. Pa-sarga ta likosi priimta, ir Amerikos politikieriai prie pirmos progos užimanę pasi-naudoti. Kas progą suteikė, nežinia, gal amerikoniškų kapitalistų agentai.

Mat ant Kubos užgimė maistai. Kas juos sukėlė, nežinia, Amerika, pasirem-dama ant Platto pasargos, nusiuntė neva taikyti nesu-tinkančias puses, ministerį Taftą ir Baconą. Taft, tai-kydamas, įleidė savo reikala-vimais Kubos prezidentą Palmą ir jis, su visais mini-steriais pasitraukė nuo vie-tos. Kuba liko be rando.

Amerikos talytojas Taft iš to pasinaudojo, gal jis bu-tų pasinaudojęs ir iš kiekvie-nos kinos progos, ir iš pasig-ar-sino tuomtarpiu karisku Kubos gubernatorių ir tokiu būdu Amerikos sutvėrta Ku-bos republika išnyko, ji da-bar Suvienuytų Valstijų tokiu jau valdyba kaip Filipinai ir Porto Rico. Nuo rando tri-bų likosi nuimta Kubos vė-lava, jos vietoj plevėsuoją Amerikos vėlavą, kuri seniau buvo laisvės ženklų, bet da-bar pastėjo ženklų pavergi-mo kitų kraštų.

Amerika netiki, kad ku-biečiai, nebandę pasipriešin-ti, išsivadėtu neįprigulmystės, todėl skubiai siunčia kariu-menę. Tuom tarpu ant kranto su revolverinėms ka-siūnolėms išsodino nuo kari-škų laivų vien jūrininkus, bet parengta išsiti tuojaus 12000 žemės karių, toliau bus parengta daugiau; jei-gu prireiks, siųs ant Kubos 60000 karių. Galima nau-doties, jeigu galinti nesipriešina, o didesnę Europos viešpatystės nesipriešina už-ėmimui Kubos.

IS LIETUVOS.

Is Vilniaus.

Rugpjūčio 24 d. rytą is Jo-kubo ligonbuočio pabėgo kali-nė Ursulė Stravinskaitė.

Is Suvalkų gub.

23 d. rugpjūčio, is Suval-kų kalėjimo išvarė etapu į Vilnių karo teismam paduo-tus politikos prasikaltėlius, Adomą Pečiūtį ir Vincą Vo-zniakį. Už keltą dieną vėl apgarsino, jog 31 d. turi bu-ti išvaryti į Vilnių ant tei-smo Juozas Gobikas ir Piju-sas Grigaitis. Gobiką tai ga-li varyti, nes jisai bebūda ka-dinėjime, bet kokiu būdu žada etapu varyti Grigaitį, tai ne-galima suprasti, nes Grigaitis pabėgo ir jojo ne žandarų, ne prokuratorų nagai nesu-griebia. Vilniaus advoka-tams reikėtų pasistengt ap-ginti tuosius žmones.

Penktadienį, 31 rugp., apie-linkės teismas teisė du broliu Overu už nuginklavimą sar-gybinio Igliaukoje. Nors nuginklutasis sargybinis sa-kė, kad jį nuginklavę tikrai Overai, bet kiti liudininkai parodė, jog tasai raudonsiu-lis meluoja. Overai liko iš-teisinti, bet turi dar kitą by-lą. Tėvui sudėjus užstaty-mą ant šimto rublių už kiek-vieną, abudu tapo paleistu.

L. U.

Is Pilviškių, Suv. gub.

Pilviškių apeliunkėje, Zar-delių kaime, 21 d. rugpjūčio, per Užkurių Vinco vestuves, buvo žmonių teismas. Tei-siamai buvo šnipai juodašim-čiai.

Viskas teip atsitiko: vaka-rą įėjo į vidų kelintas nepa-žystamų vyrų. Vienas tų vyrų aiškino musų reikalus, kiti niekam neleido išeiti. Paskui buvo atrasti nusidė-jėliai, pradėta tardyti ir liu-dininkus klausinėti. Galų-galė, įtariamieji nusidėjęliai buvo kaltas paskaityti, ir buvo nutarta juos nuplakti. Čiapat kaltininkai buvo nu-plakti.

V. Z.

Is Vilkaviškio, Suv. gub.

Gizų valsčiaus raštineje, 30 d. rugpjūčio, žandarų ro-tmistras Anenkov, tirinėjo apie 1 d. gegužės. Kaltino Praną Lingį, kam jisai tą dieną daręs miltiną ir kalbė-jus kalbas į susirinkusius žmones. Žandarelis šaukėsi daugelį žmonių, šnipinėjo, bet, kiek girdėti, nieko o blo-gu ant Lingio nesugriebęs. Parsikvietė į raštinę ir patį Lingį. Tasai, kaip buvo prie žagrės, teip ir atėjo prie pono žandarų ir maty-damas žandarų besėdinti, nįjeko nelaukdamas, patsai atsėdė. Žandarų viršinin-ka, kaip adata is apaciūs i-giltas, pašoko ir ėmė visai prėkti, jogei Lingis negalys prieš jį sėdėti. — „Dar, dė-kui Dievui, tuo tarpu Rusija tebėra, kad jisai-andaras ga-lėtų toki nuėminimą kėti.“ Pagalios prisirėkęs, kiek no-rėjo, žandaras pradėjo kla-u-sinėti Lingio, ar kalbėjęs ji-sai 1 dieną gegužės kalbas. Lingis atkrito, kad jisai kas-dien kalba kalbas, pertai tu-rėjo kalbėti kalbas ir tą 1 d. gegužės. Čia dar labiau ro-tmistras įsiuto ir teip užsėdė-gė, jogei grasio Lingį nu-šausias. Toliaus visgi žanda-relis susigriebė niekus pada-rėis ir ėmė su Lingiu min-štai kalbėti, pradėjo girtis, kad jisai, Anenkov, geras žmogus esąs ir net labai ge-ras. „Kad norėčiau, tai tuo-jaus galėčiau tamistą suinti, bet neimu.“ Bekalbėdamas, rotmistras pasakė, kad štai ir Seinų „Šaltinis“ ant Lin-gio rašas, kad tenai stačiai pasakyta, kad Lingis polci-jai Gizaus kartuves pastatęs. Ir jisai, žandarų rotmistras, visgi Lingiui nieko nedaras. Persiskyrė net visai meiliai, prase Lingio nepykti, jei kas negerai išėjo tame pasikalbė-tai. Čionai pasirodė, kaip tai kartais „Šaltinis“, kata-likų laikraštis, gali žanda-rams patarnauti ir nekatali-kiškai artymą įdėti.

L. U.

Is Kėdulių, Suv. gub.

Nė vienas is Lietuvos val-

sių neturi tokio gero ir gu-ndraus valto, kokį mes turi-me. Musų ponas Majevekis, kilęs nuo Augustavo, mozu-ras, į mus valsių atėjo as-tuoni metai atgal už rasti-ninkėlių, lietuviskai kėtik graibsto, nulus pildytojas valdžios cirkulių (pas mus jį vadina Plehwės šneliu), užtaigi viršininkas pirm dvi-jų metų paskyrė jį vaitu, nors beveik visas valsičius griežtai prieštaravo prieš to-ki saivališką viršininko dar-bą. Viršininkas gi, sakosi, ži-nas, ką daras. Majevekis at-ėjo pas mus už raštiniukėlių plikas, kaip tilvikas, o da-bar jau turi ukę-dvarą. Žo-dziū sakant, sekasi geriau kaip Amerikoj. Musų vai-tas pildo pareigas ir valsčiaus raštinko, ir mažesnio rašti-ninkėlio, ir vieno raštinės tarno. Už toki praktiktuotą darbą, žinoma, reik jam gau-siai užmokėti. Kada mes reikalaujam raštinko, tai vaitas gailiais žodžiais skun-džiasi, kad visoj Lietuvoj jis nerandas tam tikro žmogaus.

Ypatingai pagarsėjo Ma-jevskis šiais paskutiniaisi me-tais. Kada išsiluosavimo judėjimas pasiekė ir musų kaimėlių, mes ėmėm daryti valsičiaus sueigas ir terp ko-kito nutarėm sumažinti val-sčiaus ponams algas; paskui, vieton rusiškų laikraščių, ant kurių mes išleidžiam kame-tas po 60 rubl., nutarėm pa-risiųsinti lietuviškus. Ne-patiko vaitui toks valstiečių darbas, parsikvietė kazokus, sunaikino musų nutarimus, su-pagelba „tvarkdarių“ atimi-nėjo mokesčius nuo valstie-čių, smarkesnius ukininkus pagazdino Sibiru, jeigu ne-nurims, o musų mokytoją, kaip „maisto vadą“, suskun-dė valdžiai. Ačiū vaitui, nuo Kalėdų jau nebeturim mokytojo, o 124 vaikai, ku-rie lankė mokyklą, liko be mokslo. Davinėjom prašy-mus viršininkui ir gubernato-riui, bet mokytojo dar ne-u-sugražino. Mokytojų sąju-n-ga apskelbė boikotą musų mokyklai; už tai nė vienas mokytojas pas mus neina; jau prasidėjo ir mokslo me-tai, o mokytojo kaip nę, teip nę. Visam valsčiui, išsky-rus kelis juodašimčius, teip įkirėjo vaitas, kad išsizioje laukiam tos dienos, kada mes jį galėsime nuo sosto nutrenk-ti. Laikas jau Majevekiui ir kitiems Lietuvos juoda-šimčiams baigti savo darbus, nes sunku Lietuvai su jais gyventi.

L. U.

Is Kianlyčio, Suv. gub.

Išgirdę ponai apie darbi-ninkų straikus, nusigando ir puolėsi prie valdžios, mal-daudami jos, kad ji juos nuo ty chamų-darbininkų apgin-tų. Valdžia, laikydama vi-sada ponų pusę, tuojau pasi-rupino išsintinėti visur dra-gunus, kad straikuojančius darbininkus kančiais varytų prie darbo, o kaip-kur ir su-imtų. Kalvarijos paviete ir-gie išsiuntė dragunus, ir net jie ten apsilankė, kur ne-kviesti nebuvo. Teip antai, jie atsilankė Kianlyčios dva-rielin, kuris priguli žydiui Zilsberskiui. Dirbantieji laukuose darbininkai staiga pamatė atjojančius dragu-nus. Dragunai, prisitarting, paklausė, ar nėra čia strai-ku-

bet nieks jiems nieko neatsa-ke, o tik pradėjo juoktis ir, lyg tyčią dar, vienas darbi-ninkas paliovė dirbės ir užsi-rukė pypkę. Dragunus pa-mė pyktis, kad is jų, tokių ponų, juokiasi, ir vienas is jų, prijėjęs prie berukancio pypkę žmogaus, paliepė jam dirbti. Darbininkas jam at-kirto: „noriu — dirbu, o no-riu — ne, tai mano valia.“ „Rėzk jam per snukį!“ tarė dragunų vyresnysis — ir dragunas čiakst-čiakst kan-čium vargšui per veidą, net pypkę is dantų iskrito. Bet drąsus darbininkas nenusi-gando, ir pasiėmęs nuo žemės pypkę, vėl ramiai sau rukė. Dragunas dar gerokai apku-lė jį, o paskui visi nuėjo į dvarą, o is ten išsidingino kitur. Sako, kad Kianly-čios ponas dragunų nesikvie-tė, jie neprasyti atėjo. Bet žinokite, darbininkai, kad visgi ponai juos pasiprašė sau į pagelbą, o valdžia, kuri visada laiko turtingųjų pusę, pasirupino jau, kad jie ap-lankytų dvarus. Kianlyčios gi ponas jų nesikvietė, kad jo darbininkai tamsų, bet turbūt ir jis būtų pasikvie-tė, jei tik būtų kilę pas jį straikai. Mat, koki musų ponai geri.

N. Gad.

Is Mosėdžio, Telšių apsk.

Utarninke, 8 d. rugpjūčio (sen. kal.), buvo atvaziavęs Mosėdin Kanno gubernato-rius. Buvo įėjęs į bažnyčią, į sinagogą, o ant galo ir į ka-lėjimą. Ramino valstiečius, liepė nesipriešinti caro išlei-stamjam paliepinimui apie du-mos išvaikymą ir ramiai laukti kaszinko, kasziukų malonių is valdininkų ran-ky. „Nužemintai“ žmonės paprašius, kad duotų Mosė-džio mokyklai vaikams mo-kyti mokytoją lietuvi, gu-bernatorius atsakė, jog tai ne jo dalykas, ir patarė val-stiečiams kreiptis į Vilniaus apygardos mokyklų globėją.

Pagalios valstiečiai ėmė kilnot jį, šaukdami „ura!“ Ar tai ne gėda jums, mosė-diškiai, kilnoti ir garbinti lyg kokį Dievą tą jusų „u-ztarytoją“, kaip jis save vadi-na išleistuosiuose į jus atsi-šaukimuose!

Ramiu keliu eidami, ne-daug ką jus telaimėsite. At-minkit, kaip ilgai mes kovo-jome už savo spaudą — per 40 su viršum metų, ir tik prisipirta galingu visos Rusi-jos judėjimu, valdžia leido mums spaudą. Teippat yra ir su lietuviškomis mokyklo-mis: valdžia, įbauginta val-stiečių bruzdėjimu, pernai rudėnį priadėjo jums duoti lietuviškas mokyklas, bet jums nurimus, dabar ji sku-binas vėl išplėsti, ką pati bu-vo davus. Atminkite, jog tik bekovodami įgysime savo tiesas.

L. U.

Is Panevėžio paviato.

21 d. liepos (sen. kal.) su-straika vo darbininkai pas Puziną. Tuojau po pusry-čių darbininkai metė darbą ir, sustatę reikalavimus, nu-ėjo pas poną. Ponas, pama-tyję juos, pradėjo šaukti: „von, von! kur jūs buvotė pradžioje metų, kodėl tada tylėjote?“ Jo rustybė buvo tokia didelė, kad kelias die-nas nesirodė savo prasikaltu-

siems darbininkams, bet matydami, kad darbininkai nebijo, po kelių dienų išpildė kaip kuriuos reikalavimus (pridėjo po 6 rubl. algos ir nuleido 15 dienų). Po to darbininkai stojo prie darbo.

22 d. liepos (sen. kal.), pradžioje straiškas pas Bytautą. Nors ponelis ir gaidino darbininkus ir žadėjo nieko ne pridėti, bet panedėlyj išpildė darbininkų reikalavimus, ir straiškas pasibaigė.

24 d. liepos (sen. kal.), pradžioje straiškas Švoinickio dvare ir tęsėsi visą savaitę. Ponas jau seniai gaidino savo darbininkus, kad jiems nieko nepridėsias ir nuasias jų vadovus. Bet vos tik pasirodė vadovas, tai narsus ponas netik nešovė, bet iš liuto lape pavirto, elgėsi labai gražiai ir kaip galėdamas prikalbinėjo, kad dabar revoliucijos laikas, ponams nelaiskas esą bartis su darbininkais, bet reikia, esą, vienybės laikytis, reikia išvien kovoti su valdžia. Pagalios, net užprašė vadovą pas save pusryčių, bet vadovas atsakė nuo tos pono malonės, ir pradžioje straiškas. Niekur apeliokė darbininkams neprisiėjo teip sunkiai straiškuoti kaip čia. Jiems prisiėjo pažinti beveik visus irankius, kuriais ponai stengiasi išgaidinti darbininkus, kad tik išardyti jų vienybę. Ponas, kaip beprotis, bėgiojo po kiemą, pripuldamas tai prie vieno, tai prie kito darbininko, vienus gaidino, kitiems lapės gudrumu stengėsi galvas apsukti. Vieniems jis sakė, kad tokiu laiku, kada visi laukia revoliucijos, ir dēto darbininkai turi eiti išvien su ponais, kovoti su valdžia, tikrieji socialistai, esą, nekalia straiškų, o kelia tik koki valkatos, arkliaiviai, norėdami išplėsti iš jų su paskutinį duonos kasnį; taigi neklausykite jų, suminkite juos. Kitiems žadėjo pridėti, jei tuojau stos prie darbo, tretiems grumojo išvarysias iš dvaro. Bet niekas nēgelbėjo. Dēto ant rytojaus parsivežė Krekėhavos kleboną kun. Baroną, kad dvasiškas plemuo atvestų aveles ant „tikrojo“ kelio, kad prikalbėtų pasigailėti pono kisenės. Mat Krekėhavos klebonas visoj apilinkėj garsus kaip sukilimų malšintojas ir didis socialistas keikėjas, dēto ponai labai tankiai šaukiasi prie jo, kaip prie tikro didžturčio užtarytojo. Taigi dabar mat Švoinickas pasikvietė jį, kad atvestų paklydusias aveles ant tikrojo kelio. Bet šį kartą darbininkai nē klausyti nenorėjo ir visiškai nējo prie kunigėlio, sakdami: „kurie buvome išpažinties, dabar neisime, o kurie nebuvome — rasime kunigą bažnyčioje.“ Ir kunigėlis išvažiavo, lyg musė kandęs.

Matydami, kad niekas nēgelbės, ponas užmiršo kovą su valdžia ir vietoj darbininkų, suėjo „į vienybę“ su policija prieš darbininkus. Seređof parsivežė pristavą, kad tas išgaidintų darbininkus, bet darbininkai ir to nenusigando, nors policija po kelis kartus buvo atvažiavusi, nors visokiais budais gaidino, žadėjo areštuoti, įkisti kalėjiman, išmėtyti visus iš dvaro. Keli neįsimanėliai, nusigandę tu gaidinimų, pasisakė ponui, kad jie eitų dirbti, bet tik kitą dieną. Matydami, kad darbininkų vienybė įra, ponas drąsesnis pasidarė. Pėnyčioj dvieims vadovams vėl dvare apsilankius, Švoinickas su komisoriu Pikovskiu atėjo ir šmė varyti vadovus iš ordinarninko buto, kur anuo-

du buvo užėję. Aniem neklausant, Švoinickas teip įsirašino, kad net revolverį išsirašė, tik drąsiam jam neilgiu teuzteko: vos tik vienas vadovas ištiesė ranką su revolveriu, ponas tuojau vėl iš liuto lape pavirto, pradėjo gražiai kalbėti, kad jis nē manyte nemanęs į juos šaudyti. Vadovams išėjus iš dvaro ir kiek toliau nuėjus, komisorių šoko vytiš ir šaudyti. Vadovai atsakė ir pradžioje šaudymas. Komisorių pagelbon atbėgo daugiau ponų. Vadovai pasileido bėgti, o šie vytiš. Prie jų prisidėjo du broliu Šteinso (darbininkai, kurie nesutiko straiškuoti) ir dar du darbininkai — Bankačauškas ir Sniežkinkas, du ponų paklusniejie vergai. Šaudymas pasibaigė be blogų pasekmių. Vakare po to atsiatikio, Švoinickas pasikvietė sargybinius, jo paties ir jo namų saugoti. Ant rytojaus Švoinickas pasirengė kasininku važiuoti, o darbininkams pasakė, kad jis visiškai išvažiavęs, kad laukus pudym paliksias ir t. t. Tas lapės gudrumas padarė įspūdį ant kelių neišmanėlių, jie išsigando. Ponui paklausus, kiek jie reikalauja, jai perpus mažiau bereikalavo, negu pirm to. Ponas pasilė dar mažiau (rodosi, vietoj 3 purų, — 3 pudus) ir atsiargžęs ējo neva galutinai išvažiuoti. Neišmanėliai dar labiau nusigando. Tuoj vienas, kitas puolė bučiuoti pono rankas, kad buvo toks maloningas, kad neįsmetė, bet davė da po tris pudus. Kiti, nors priešinos, bet pagalios tūroj sutikti ir eiti prie darbo. Tokiu būdu dēlio stokos vienybės tarp darbininkų, straiškas nebuvo laimėtas.

25 d. liepos (sen. kal.) sustraiškavo darbininkai Bučių dvare. Straiškas tęsėsi 5 dienas. Laimėta 2 purų rugių, 1 puras kviečių, nors reika lauta buvo daug daugiau. Pats ponas nē nepasirodė, tik atsiuntė pristavą, kuris pono vardu prizadėjo darbininkams da po 5 rublius, bet darbininkams stojus prie darbo, rubliai sutirpo.

Tuom pačiu laiku užimtas straiškas Kerbedienės dvaruose: Pranonyse ir Naudvoryje, bet paskutinio dvaro darbininkams atsisakius straiškuoti, straiškas suiro. „Musų ponia ir teip šimet nuskarus, vyryas numirė, beturtė, nėra ko mums iš jos reikalauti“ — atsakė kaip kurie darbininkai, nors vargšė Kerbedienė važinėja ketvertu arklų puikioj karietoj. Tikra vargšė.

26 d. liepos (sen. kal.) sustraiškavo darbininkai pas Kamarninką ir Burbą Valmonišką. Kuom pasibaigė — nežinia.

26 d. liepos sustraiškavo darbininkai dviejuose Meištaučiaus dvaruose: Sujetuose ir Naurasiliuose. Iš vakaro atsilankė vadovas, išdalino apie 15 numerų „Nę Gadynės“, kelis lakštėlius ir laiška su reikalavimais, trumpai paaiškino, kaip reikia elgtis per straiškus ir paliko ninkams. Viskas ējo geriau. Pirmą dieną šviesiasis ponas su savo raštininku per dieną gavo karves, o dukters su svečiais Karpiukais, gaus arklus, bet, matoma, darbas jiems nelabai tepatikio, kad ponas labai piketas buvo ir gaidino darbininkus išvarysias, net buvo pavilėpas, kad ant rytojaus kumėdai iš grinčių išskraustytų. Nors darbininkai elgėsi ordinarninko buto, kur anuo-

nis parsikvietė policiją. Ant trą dieną atkeliavo pristavas, trečią dieną dar 11 sargybinių, o ant ketvirtos dienos buvo užkviestas pats isprau-ninkas su sargybinais, bet buvo jau nebereikalingas, nes jau buvo susitakę. Laimėta: kumėdams ir bernams po 5 rublius pridėta; dien-tais 10 dienų ir išpildyti kiti smulkūs reikalavimai.

27 d. liepos (sen. kal.), pradžioje straiškas Karpio dvaruose (Tulaviškiuose, Bialosioly ir Novosioly). Išviso straiškavo 80 darbininkų. Reikalavo pridėti: 1) pinigais — 2 rubliu (šmė 28 rublius), 2) — rugių 5 mieras (šmė 15), 3) — miežių 5 mieras (šmė 12 mierių), 4) — avių 2 mieri (nebuvo), 5) — kviečių 2 mieri (buvo 1), 6) — žirnių 1 miera (šmė 2), 7) duoti daugiau šieno ir šiaudų, 8) panaikinti moterių dienas, ar mokėti po 30 kap. už dieną, 9) turi išskirti naują šulinį prie darbininkų grinčių, 10) panaikinti nak-ties darbą, 11) duoti laiką susimalti savo javus dieną, o ne naktį, 12) bulvėms nukasti ir linams apdirbti turi duoti 6 dienas, 13) vaikams turi būti pasamdytas mokytojas, kuris mokyty lietuviškai, 14) darbas nuo saulės tekėjimo iki nusileidimo su 2 valandomis pietums ir pusaroms pusryčiams, 15) ogrodninko ir stelmoko pagalbininkams pridėti po 12 rublių (šmė 42), 16) prašalinti urėdą Mataitį ir gaspadorių Glabauskį.

28 d. liepos į dvarus atvyko 15 sargybinių. Atvažiavę, kelis kartus šovė į viršų, kad išgaidinti, bet darbininkai neišsigando ir nējo į darbą. Ant rytojaus atvažiavo komisorių Makarskį, sukvietė visus darbininkus ir davė jiems 6 rublius degtinei. Darbininkai priėmė pinigų. Tik 15 iš 80, buvo priešingi tokiai niekystei, bet ir jie turėjo pasiduoti. Straiškas tokiu būdu liko pralaimėtas. Liepos 22 d. sustraiškavo pas Ramanaucką Jasnogurkoj. Reikalavimai sitoki: panaikinti dienos ordinarninkų žmonoms, arba mokėti joms už dieną po 30 kap. Darbininkui susirgus, gydytojas ir vaistai pono kaste. Kumėčių karves ganyti ir šerti drauge su pono. Pridėti: rugių 8 pudus, miežių 6 pudus; už karvių mēzimą 5 rublius. Per pusryčius atsilisio viena valanda, o per pietus — dvi.

Visus reikalavimus išpildė. 29 d. liepos nutarė straiškuoti Švaininkų dvaro darbininkai. Reikalavimus stato tokius kaip Sujetuose ir Naurasiliuose ir dagi nori, kad kas nors taisyty grinčias, nes lyjant, varva per stogus.

Derybos tęsėsi 1 valandą. Reikalavimus išpildė. Tą dieną darbininkai pavadino „švenčė“ ir išėjo į girią riešauti. Buvo dar straiškai kaip kuriuose kituose dvaruose.

„N. G.“

Iš Liepojos.

30 d. liepos (sen. kal.) užklupo darbininkų susirinkimą S. Bumberio bute. Suminta 17 žmonių. Trims pasivyko išsprukt. Policija teip stopiai kratė, kad net sudauzė rakandus, išardė kambarius, atplėšė grindis, trumpai samant, visa, kas tik buvo, siupuliais pavertė. Sumtuosius kaltina už prigrulėjimą prie kovos kuopos ir dalyvavimą užpuolimuose ir pasikėlimuose, atsitikusiuose pastaruojų laiku Liepojoj. Policijai tą susirinkimą nurodė

snipas Menavičia. Jis tą pačią dieną buvo sušaudytas.

„N. G.“

Liepojoj kalėjimas yra paežerj prie Meyerio ir Čaulio laukų. Toje apilinkėje gyvena neturtėliai ir šep jau darbo žmonės, kurie dirba kapsulių dėgtukų, odų ir ukio padarinių fabrikuose, čiapat įsteigtuose. Tų fabričių darbininkai ir kiti vietiniai gyventojai, dažnai, eidami pro kalėjimą, mėgstą sustoti ir veizėti į geležimis užkalts kalėjimo langus, už kurių kamuoja jį broliai, sesers, draugai ir pažystami.

Apsčiausia susirinkdavo čia žmonių penktidienų vakarais palydėti kalinius, paprastai tais vakarais varomus į kitų miestų kalėjimus ir pasmerktų ištėrimimui iš savo krašto. Toki kalinių lydėjimai, matyti, netiko vietiniai valdžiai, nes vieną penktidie nio vakarą štai kas atsitiko.

Rugpiučio 18 d. vakare susirinko nemažas būrelis žmonių, kurie nuiludę, stovėjo ir dusavo, žiūrėdami į tvirtas kalėjimo sienas, neįsaudami, kad jų pačių laukia didelė nelaimė. Pasirupino tuomet ir policija atvykti su gausia kareliu. Ir šit, Dievas žino, iš kur pasigirdo šovinio balsas... karelių viršininkas susuko: „broliai! į mus šaudų; čia mūsų neprieteliai! Pli!“ Pasidarė baisi valanda: žmonės, nežinodami kur smukti, išsiblaškę į visas puses. Kas gudresnis ir greitesnis, persoko per tvorą ir darzuose pasislėpė; silpnesniejie gi bėgo arba puolė į artimiausius namus pasislėpti, bet vargšai tuom neišgelbėjo, nes kareiviai šaudė, kur pakliuvo, pusę valandos, labiausiai į tuos namus, kur virpėjo iš baimės pasislėpusieji. Paliovus šaudyti, apilkiniai namai buvo iškrėsti, žmonės gi sumti, kad ir nieko pas juos neatrasta.

Kiek žmonių per tą atsitikimą krito, kiek sužeista — tikrai negalima žinoti, nes policija visai kitiškai apsaugo tą atsitikimą. Ji skelbia, kad revoliucionieriai metę bombą į kareivius, šaudę namuose pasislėpę ir teip toliau. Žinoma, policijos viasada žmonės kaltinami tokiuose atsitikimuose. Šį kartą daug buvo žmonių užmušta, kurie prie kalėjimo visai nebuvo; keliatą žmonių kulkos pasiekė ir namuose, ir lyg sužavėtos, per keliatą sienų perlinčius, užmušė. Tarp tų užmuštųjų yra ir vargšo kurpio Virbulio žmona, penketo vaikų motina: kulka, perlinčius per langinę, langą ir krosnį, užmušė motiną, beturinę vaikų ant kelių. Vienam seniui, ant Žirnių gatvės, Nr. 14, bemiegant, kulka, perlinčius sieną, įsmigo galvon ir ant vietos užmušė.

„L. Uk.“

Baltijos pakraštį.
Latvių laikraštis „Latvija“ patalpino į Drostenhofo valstiaus korespondenciją. Ten atsitiko teip pasibaigė žmogudystė, kad truksta žodžių išreikšti jausmą, kuris perima skaitant šią korespondenciją. Štai ta korespondencija:
Nedėlioj, rugpiučio 6 d., prie bažnyčios liko užmuštas urėdninkas Reinwald. Šis staigus, nelukėtas atsitikimas išgaidino žmones, o dupe riksmo: „vyrai, duokite kelią“ žmonės lyg stabo ištikti stovėjo. Nepatystamasis, stiprus jaunikaitis, be kepturės su revolveriais rankose klausė: „ar jau nebegyvas išdavikas šnipas?“ Ir staiga,

pagriebs urėdninką už plaukų, nutraukė revolverį ir su revoliucijos rankose nubėgo aptiekon. Ten buvo jaunikaitis Schulmeister iš Aulenbergo ir „Rekst“ arklys iš Drostenhofo. Užmušikas su revolveriu privertė Schulmeisterį, kuris nieko dar nežinojo, kas atsitiko prie bažnyčios, nuvesti į Kehauso miškan. Miške užmušikas išsiėmė iš kisenės kepturę, užsidėjo ant galvos ir nuėjo į Drostenhofo mišką. Pavakaryj per telefoną iššaukti atėjo kareiviai iš Senojo Pebalgo ir iš Vendo, bet sustrait užmušiką nepasisekė.

Rugpiučio 8 d., išryto, sušaukė Drostenhofo dvaran apie 160 vyrų, — ir jie, drauge su kareiviais ir sargybinais vėl nuėjo į mišką. Visur išjieskojo, bet nesurado, ir žmonėms leista buvo grįžti namon.

Rugpiučio 9 d. areštavo senąjį visų gerbiamaį ramiausį gyventoją, mokytoją Široną, iškratė Auleno viensėdį, kur gyveno Šulmeisteriai. Jaunąjį Šulmeisterį labai mušė, kad jis sutikęs vėžti užmušiką. Tuom pačiu laiku kitas kareivių būrys atėjo į Rodzės viensėdį, įskodamas Aulenbergo mokytoją Bišerą, bet nerado jo namie.

Rugpiučio 10 d. naktį areštavo Šulmeisterį drauge su tėvu ir Rodzės šeimyninke Blukienę.

Rugpiučio 10 d., išryto, valstiaus dešimtininkai susirinko Drostenhofo valstiaus vyrų įvyrią, pradedant nuo 14 metų amžiaus. Apie pusę trečios, jau susirinkus valstiaus, atėjo kareivių būrys su pavieto viršininku Ivanovu. Baudžiančiojo burio viršininkas pranešė, be kepturės stovinčiai, miniai, jog generalgubernatorius pasiuntė jį padaryti tarymą ir nubasti urėdninko Reinwaldo mirties kaltininką. Taigi, tuojau, girdi, išduokite man užmušiką. Reikalavimas toks buvo neįspildomas, nes nieks nežinojo užmušiko. Na, visi ant vietos likosi areštuoti. Policijos pristavas iššaukė 49 žmones ir pavadė juos kareiviams. Sumtųjų skaitliu buvo „tvarkomojo komiteto“ anarai ir tie, kurie reikalavo, kad dvarininkas panaikytų karčiamą. Baudžiančiojo burio viršininkas liepė pirklui B. per penkias minutes pristatyti du pudų kiaušienos, nuo valstiaus senaiuno reikalavo pristatyti nupentą karvę, kasėjus duobelį iskaiti, ir dvidešimtis maišų užmaiti ant galvos mirtin pasmerktiesiems. Dar kartą pareikalavęs išduoti užmušiką iki 10 valandai ryto, liepė šiuos 49 nuvesti dvaran, o kitus čiapat prižiūrėti.

Rugpiučio 11 d., 10 val. ryto, atvyko policijos pristavas su Drostenhofo urėdninku, visus nuvarė prie bažnyčios. Netoli nuo dvaro B. prisidėjo ir šie 49 kareivių lydžiai. Netoli bažnyčios areštuotieji pamatė tris augstus stulpus ir didžiąsias duobes. Viršininkas paaiškino, kad tam kartui už vieną ištikimą valdžiai tarnau urėdninką Reinwald, jis sušaudysias tris latvius — revoliucionierius, jei dar bus užmuštas urėdninkas, tai gausią galą devyni latviai, jei trečias urėdninkas užmuš, tai sulauks mirtį dvidešimtis septyni latviai ir t. t., kol nē pėdos maištininkų neliks.

Reinvaldo naudai Drostenhofo valstiaus per dvi savaites

turi surinkti tris tukstančius rublių. Sušaudžius šituos tris, daugumas bus mušami kančiais, kiti gaus iki penkių šimtų kirčių.

Pirmasai buvo sušaudytas mokytojas Šironas. Paskui senis Šulmeister; kuomet buvo iššauktas jojo sunus, tai nieks jį nepažino, — teip jis buvo sumuštas Drostenhofo dvare. Jis gavo šimtą penkiadesimtis kirčių. Vėidas jo buvo melynas, pusės nosies nebuvo matyt. Pasigirdo dar šuvis ir jaunikaitis dingo duobėje. Paskui pradžioje ekzekucija.

Vieniems prišlus bemašant, kiti juos pavaduodavo; kiekvienas, gavęs šimtą kirčių netik nerėkė, bet ir nesijudino. Teip prikapojo tryliką žmonių; kareiviai juos suguldė į vieną eilę. Viršininkas pranešė, kad daugiau šiadien jau nebemus, ir nebešaudys, ir rodydamas į Drostenhofo urėdninką, pranešė, kad gyventojai turi saugoti jo gyvybę, kad plaukas nuo jo galvos nenukristų.

„V. Ž.“

Latvių mokytojų likimas reakcijos laike.

Ant kiek žymią rolę lošė latvių mokytojai (tautos mokyklose), kiek jie yra pasidarbavę tautos apšvietimo dirvoj — skaitytojai gal atmena, ką buvau sakęs savo straipsnyje „Latviai“. Nėra reikalo apie tai vėl sakyti. Jei apie Vokiečius (po karo jų su Francužais) yra sakoma jog „Vokiečių mokytojai į laimėjo“ — tai apie latvių tautos mokytojus tikrai galima sakyti — jog jie buvo latvių tautos apšvietimo vadai; sunku būtų ką nors apie latvių kultūrą pasakyti nepaminėjus jų tautiškos mokyklos mokytojų. Latvių literaturoj-poezijoje, beletristikoje, publicistikoje — atimk visą ką yra mokytojai — tie tautos progreso (kultūros) karžgiai padarę, parašę — paliks tuštuma. Latviai turi daug tautišky mokyklų (sulyginant) — daug ir mokytojų. Gruodžio 10 d. 1905 m. Rygon buvo susiavėsių mokytojų apie 2 tukstančius.

Revoliucijos laike, tautai sukilus, subruzdus politiško ir ekonomiško stovio pagerinimui-latvių mokytojai ant laukų negalėjo sėdėti ramiai kambariuose, ir kaip beveik vienintėliai kaimų inteligentai, budami tautos — „žmonių“ kraujas iš kraujo, kaulas iš kaulo turėjo subruzdimedalyvauti. Kuomi šis jų dalyvavimas apsiėskė, kokias formas būtų priėmusi pati „žmonių“ revoliucija, apie tai peranksti rašyti. Latvių revoliucijos istorijos rašytojai neapsieis nepaminėti latvių mokytojų. Žinoma tai gerai dvarininkai-baronai. Neapykanta tarp dvaro-pylies ir mokyklos būvo lygiai kaip tarp tautos „žmonių“ ir jų kunigo-barono. Reakcijai atėjus, kada tie patys baronai-dvarininkai iki laiko garbės policistais pasilikę, jojo su „baudžiančia ekspedicioja“, su kariuomene aplinkui savo dvarų ir kaimyniškus, po valstius ir kaimus — galima suprasti ko tikėjosi ir ko sulaukė mokytojai.

Štai statistika apie mokytojų likimą iš dviejų apskričių, kurią randame „Mūsų Laiki“ numeriuose 135, 149 š. m. paimta ir „Peterb. Lapas“.

I Valmeros apskrityj:

a) Nušautas Artur. Bachmans, vargingų tėvų sunus,

vienas gabiausiųjų apskričio mokytojas.

b) Pats nusinupodijo — reakcijai siūnčiant, Villerta.

c) Bausti (rykštėmis ir kančiais): 1) Skujinsch, 2) Bulinsch, 3) P. Stahls, 4) Renzenes mokyt. B.

d) Suareštuoti ir ilgą laiką kalėjime išbuvo: 1) Baldinsch, 2) Preekalns, 3) Treimans, 4) Schkjova, 5) Vidinsch, 6) Ampermans, 7) Dehkens, 8) Daurinsch, 9) Volkova, 10) Pratraims, 11) Student. b. mok. Muizneeks, 12) Klezbergs, 13) Renzenų vals. m., 14) P. Stahls, 15) Albersch.

e) Išbėgo laike revoliucijos 18 mokyt. — daugiausia užsienin.

f) Atstatyti nuo vietos 5 mok.

g) Atsisakė nuo mokytojo vietos p-lė Melnalksnis.

h) Vestų nušauti, bet neušauti 2 mok.

i) 2 sugedintos mokyklos su mokyklos ir m-toj visu inventorioriu. Manta 3 mokytojų sugedinta.

k) Manta (turtas) konfiskuota 2 mokytojų. Ir teip: 2 mokyklos sugedinta, o išpustyta 36! Krito 2 mok; bet nukentė 46! (14 jų šeimynų tėvai). Mokytojų „juodos gvardijos“ atstovų (tokių kurie sutinka nukentėjusių vietos užimti) atsiradę 17 tame apskrityje.

II Cehsu apskrityj („Peterb. Lapas“ Nr. 38.

a) Nušauti — 7 mokytojai.

b) Bausti (zinoma kuol) — 5 mokyt.

c) Suareštuoti ir kalėjiman įkisti 7 mok.

d) Manta sugedinta, pabėgus, 7 mok.

e) Pasislėpę, išbėgo ir valdžios įjieskami — 28 mokytojai.

f) Manta konfiskuota vieno mokytojo.

Ir teip: Cehsų apskrityj nukentėjo apie 50 mokyklų — kurių 2 sugriautos.

Mokytojų nukentėjusių — 58.

Tuotarpu teradau 2 jų apskr. statistiką, rodančią kokių likimo sulaukė tautos sunys, draugai, šviesos nešėjai. Ilgainiui tikiuos turėsim visą latvių tautos mokyklų ir mokytojų martiologiją... Idomi lietuviams turi būti šita statistika!... Bus apskričiai, kur visi mokytojai nukentėjo.... Ilgai atmys latviai vergai kungo rastybę!

Poskiečių Antanas.

„V. Ž.“

IŠ AMERIKOS.

Užsidegė kastynės.

CALUMET, MICH. Užsidegė kastynės North Kearsage. Darbus reikėjo apstabdyti ir uždaryti visus įėjimus užtrošinimui olose siaučiančios ugnies. Per tai 800 darbininkų atsirado be darbo.

Žmogudystė.

NEW YORK. Hudson upėj rado maiše supiaustytą vėriskio kuną be galvos. Ilgai nežinojo, kas yra nuzudytasis, bet dabar suareštavo armenietį Arma Tėjan, kuris priurumene aplinkui savo dvarų ir kaimyniškus, po valstius ir kaimus — galima suprasti ko tikėjosi ir ko sulaukė mokytojai.

Moteris kandidatė į kongresą. Amerikoj, rodosi, tik Texase moterys gali but renkamos kongreso pasututinais. Texase socialistai už kandidatę pastatė Laurą Payne, bet visgi pirm laiko negalima įspėti, ar ją įrinkns. Butų tai vienaitinė moteris kongrese.

Pavogė pragarišką mašiną.

PHILADELPHIA, Pa. Ant čianykščio pašto likosi sukonfiskuota pragariška mašina, adresuota ant vardo Jokubo Schiff New Yorke. Adresantą nuo nelaimės apsaugoja mažas negriukas, kuris, pamatęs ant pašto skrynelės padėtą siuntinį, jį pavogė ir parsinešė namon. Jo motina, bandydama siuntinį atidaryti, patėmijo, kad iš jo byra parakas, todėl sugrąžino paštui, ir pasakė ką patėmijo. Imetė siuntinį į vandenį ir jį atidarius, pasirodė, jog tai buvo pragariška mašina, kuri, patraukus atidarant siulą, būtų eksplodavusi. Policija mena, kad ją parengė maskoliški anarchistai, norėdami atkeršyti Schiffui užtai, kad jis stengėsi padėti maskoliškam randui gauti Amerikoje paskolą.

Suareštavo prezidento sunų.

BOSTON MAS. Suareštavo čia prezidento Roosevelto sunų ir tris kitus studentus Harvardo universiteto, bet paskui juos paleido. Mat jie neramiai užsilaikė ant gatvių. Prezidento vaikai mat turi privilegijas, jiems daleista daryti tą, kas kitiems uždrausta.

Sudegė laivas.

SEATTLE, WASH. Ant juriu, plaukiant į Dawson City, Alaskoj, užsidegė garlaivys „Columbia“ ir su visu sudegė. Vienas laivo igulos tarnas apdegė prie to mirtinai, o dviejų trukstas, kurie, be abejonės, arba sudegė, arba prigėrė; kitus, buvusius ant garlaivio žmonis, išgelbėjo.

Paskendo laivas.

CLEVELAND, OH. Netoli Huron, subatos naktį, ant ežero Erie, paskendo garlaivys „City of Concord“. Jis vilko laike smarkios vėtros 3 žėglinius laivus. Tris žmonės prigėrė, kitiems pasisekė prisigriebti į Cedar Point.

Vėtros.

Visose pietinėse Suvienytų Valstijų pakrantėse 27 d. rugsėjo siautė smarkios vėtros. Vėjas nutraukė telegrafų dratus. Puolė smarkus lytus, nuo ko užgime tvanai užliejo mieste New Orleans tulas gatves ant 4 pėdų giliai. Pensacoloj, kaip sako, prazuvo daug žmonių; čia tulos gatvės vandens užlietos iki 10 pėdų giliai. Vien Pensacoloj vėtros ir lytų padarytus nuostolius skaičiuo ant 3 milijonų dol.

Nuostoliai vėtrų padirbti.

LANESVILLE, Ky. Dabar tik atėjo žinios apie nuostolius pereitos sanvaitės ketvergto dieną vėtrų padarytus. Mieste Mobile, Alabamoj, prazuvo laike vėtros 120 ypatų. Materiališkus gi nuostolius viename tik mieste Mobile skaičiuo ant 8 milijonų doliarų. New Orleans prazuvo 12 žmonių. Prie Pensacola vėtra išmetė ant kranto 12 laivų.

Gaisrai.

ESWELL, N. D. Sudegė netoli nuo čia, ant vienos farmos, pušinarė, o joje sudegė du darbininkai, o trys kiti apdegė mirtinai. Minėti darbininkai mat miegojo ir nežinojo, kad pušinarė užsidegė.

Eksplozijos.

CHERRYCALE, Kas. Eksplozija naturališko gazo išgriovė cinko dirbtuves Edgardo, užmušė du darbininkus, o 5 sunkiai sužeidė, o iš jų 3 turi mirt.

Nelaimės ant geležinkelio.

CATLIN, Ill. Netoli nuo čia, pasižierinis geležinkelio trukis užbėgo ant tavarinio, stovindžio ant šalinų šėnių ir susidaužė. Prie to 4 ypatos likosi užmuštos, o apie 30 tapo sužeistų. Terp sužeistų yra daug mirtinai apdegusių, kadangi mat susimušę vagonai užsidegė.

IS DARBO LAUKO.

CHICAGO, Ill. Pasibaigė štraikas telegrafistų Postal Telegraph & Cable Co. Kompanija išpildė telegrafistų reikalavimus. Buvo paskui suštraikavę išnesiojanti telegramus vaikai, bet štraikas trukėsi ne ilgai.

WHITING, Ind. Pasibaigė štraikas darbininkų žvakių dirbtuvėse Standard Oil Co. ir 1500 darbininkų sugrįžo prie darbo. Padidino alų darbininkai ne iškovojo, jie privertė vien kompaniją priimti atgal 7 iš 9 pralaimėtų jos darbininkų.

ST. LOUIS, Mo. Pasibaigė štraikas katiliorų Wabash geležinkelio varstotuos. Darbininkai iškovojo pakėlimą alų ir sugrįžo prie darbo.

LIETUVIAI AMERIKOJ.**Iš Springfield, Ill.**

23 d. rugsėjo atsiuvo viešas lietuvių susirinkimas, parengtas vietinio Lietuvių R. Šelp. Komiteto. Žmonių buvo diktas buris. Tokius susirinkimus mes laikome kožną mėnesį. Pirmiau laikyti susirinkimai atsiūdavo gražiausioje tvarkoje, bet paskutinis teip gražai nenusidavė, nes įsimais keletas tvarkaardžių, kurie stengėsi susirinkimui užkenti. Prasiidėjus kalboms, nenuoramos emė rekti kaip širsių gillami, kad susirinkimo mieriams užkenti. Susirinkimo vedėjai, pažindami tokius svečius ir žinodami, kad su jais ginčius neverta vesti, davė jiems valandėlę parėkauti ir kalbėti, kaip katras išmano. Jie visi (buvo apie penketas) sykiu rėkė, kiek tik gerklės galėjo. Piktumo tulžį išlejo ant bedievių, ant tokių, kurie peikia blogus darbus tiromo-caro ir jam pataikaujančios dvasiškijs. Davimas minėtiems rėksniams parėkti buvo geriausia vaistu, nes jie turi mažai kantrybės: jie valandėlę parėkė, o matydami, kad jiems nieko nieks nesako, smuko per duris.

Išsikrausčius rėksniams, tvarka sugrįžo. Kalbos traukėsi iki 12 valandai nakties. Kalbėjo vietiniai tautiečiai: J. Klembauckas, K. Gedeminas, B. Černiauskas, V. Burba ir S. Katkevičius. Buvo kalbėta abelnai apie visokius mūsų tautos reikalus ir apie dabartinę Rusijos revoliuciją. Kalbėtojai ragino šelpiti kovojančius už laisvę. Drg. K. Gediminas metė doliar ant stalo, skirdams revoliucijai, ir kiti draugai dėjo aukas ant stalo, po kiek kas galėjo. Pinigų iš viso susidėjo 23 dol. 5 centai. Vienas doliaris ir 5 centai atsitraukė užmokėjimui už svetainę ir pasiuntimui pinigų, 22 dol. pasiūstį Centraliskam izdininkui L. R. Š. K. Theo. Duda. Pinigai skiriamai Liet. Social-Demokratų partijai. Nutarta laikyti sekantį susirinkimą 28 dieną spalio, 6 valandą vakare toje pačioje svetainėje.

Viencks.

Iš Peabody, Mas.

Darbai eina čia gerai ir iš kitur pribuvusiam darbas ne sunku gauti. Lietuvių yra čia ne didelis būrelis, bet ir terp jų yra visoki: yra suvalkiečiai, kauniškiai, vilniškiai ir dzukeliai. Suvalkiečiai ir kauniškiai skalto laikraščius ir knygas, bet dzukeliams apie skaltymą negalima nė užsiminti, skalto balsas jį bijosi labiau ne gu velnias šventyto vandens. Jie laiką praleidžia salione prie degtinės stiklo ant tuščio ginčų (kodėl suvalkiečiai ir kauniečiai, kaip geriau suprantanti, ne patraukia ir dzukelių prie ko geresnio. Rd.). Ginčai tie tankiai priveda prie muštynių ir provų, kas visus lietuvius žemina svetimitaučių akyse.

Pelių Perkunas.

Iš Elizabeth, N. J.

Nuo pradžios liepos New Jersey valstijoje uždrausta nedėlioms laikyti atidarytas karčiamas; kas peržengia tas naujas tiesas, žudo laisnius ant visų metų. Prie išdavimo tokių tiesų labiausiai prisidėjo visokių tikėjimų kunigai. Jie mat tuom tikėjosi sumažinti girtuokliavimus, bet kaip praktiškas gyvenimas parodo, dar labiau girtuokliavimus išplatino. Žmonės, negalėdami gerti nedėlioms, geria per istisą sanvaitę, stengiasi per istisą šešias dienas atlyginti šinkoriui už vieną nedėdienį ir geria, žinoma, daugiau, negu galėtų išgerti per vieną dieną. Daugelis karčiamūnų, kaip giriasi, kad dabar padaro geresnį biznį negu pirma. Žinoma, blaivesniejie gali nedėlioj apsieiti be gėrymų, bet toki ir pirma mažai gerė.

Besartinant rinkimų laikui, keli mūsų politikieriai pasigyrė per angliskus laikraščius, kad jie visus lietuvius ir jų balsus gali atiduoti už tokius kandidatus, už kokius tik panorės. Tuom surerzino visus protingesnius ir doresnius lietuvius, kad teip žemai pastatė lietuvius. Pykti ištiko yra už ką. Juk kiekvienas protingas užkas turi žinoti už ką balsuoti, kam balsus atiduoti, nerelkai jau klausiti minėtų politikierių, norinčių zvejoti sudrumstame vandenyje. Mat tie menkapročiai ne nesuprato, kad tuom pažemino, ant juoko pastatė visus lietuvius, iš jų dabar juokiasi visi angliskiečiai laikraščiai.

Darbai šiom kartu eina čia gerai; tik tas nedirba, kas darbo ne mėgsta ir jo gauti nenori.

Kaip girdėt, lenkai nori uždėti mokyklą savo valkams. Galėtų, rodosi, ir lietuviai tą patį daryti. Lenkai sutvėrė čia parapiją, atsisakė nuo lietuvių, pasistatė pirmiausiai mokyklą. Mat lenkams labiau rupi užlaikymas terp tautiečių savo tautiškų ypatybių. Lietuviai, teisybė, jau nuo 10 metų turi savo bažnyčią, užlaiko net du kunigus, bet apie įtaismą mokyklos jiems į galvą ne ateina nė jokia mislis, lyg kad mokykla būtų mažiau reikalinga už bažnyčią ir kunigus; jie leidžia savo vaikus į vietines mokyklas, kur juos paverčia ir ne lietuvius, atsitraukė užmokėjimui už svetainę ir pasiuntimui pinigų, 22 dol. pasiūstį Centraliskam izdininkui L. R. Š. K. Theo. Duda. Pinigai skiriamai Liet. Social-Demokratų partijai. Nutarta laikyti sekantį susirinkimą 28 dieną spalio, 6 valandą vakare toje pačioje svetainėje.

Vargo Motė.

Iš Schenectady, N. Y.

Lietuviai apsigyvenę čia nuo dešimties metų, bet jų nėra daugiau kaip poras šimtų. Keli metai atgal užsidėjo Dr. Š. Kazimiero; draugystė ta pažnytinė. Mieriai tie per šiaurį, todėl ji neužganėdino visų lietuvių. Dabar čia pakilo kalbos apie sutvėrimą kitos draugystės, atsakančios laiko reikalams. Šimet balsas iš tėvynės ir pranašavimai apsviestosnių jų brolių ir mus paragino prie darbo. Neseniai atsiuvo du privatiški ir du vieši susirinkimai, ant kurių pribuvo ir kunigas Zdanavičia iš Amsterdamo. Likosi padidinti svarbus užmąpymai ir gal jie išduos gerus vaisius. Draugystė Šv. Kazimiero užmanė, kad norinti tvirti naują draugystę prie jos pristotų. Pažadėjo perdirbti įstatus teip, kad jį taptų tautiška. Bet ant paskutinio susirinkimo draugai Šv. Kazimiero Dr. Š. pabugo užmanymo, jį atmetė, vėlydai priimti naujus draugus pavieniai antsenų išlygų. Liudnas tai atsitikimas, bet turime dar viltį, kad draugai Šv. Kazimiero draugystės nelaužys savo pirmutinio pasiūlymo.

Tuom tarpu, netekę viltes ką nors padaryti su Šv. Kazimiero Dr. Š., 18 vyrų pristoto prie naujos ir išrinkto tuom tarpu komiteta apdirbti įstatų projektą ir jėgu galima, susitaikyti su Šv. Kazimiero Dr. Š. Nauja draugystė pažada laikytiesi prie norų pristojančių sanarių, įvesti dvejopą pašėpą — didesnį ir mažesnį, ir sulgyto ir dvejopą mėnesinę. Ant naujos draugystės dalis vadysis Klubui, prie jo galės prisirašyti nenorinti pašėpų. Klubas žada uždėti knygyną, rengti vakarus, koncertus ir visokius dorus pasiilksminimus ir apsviečiančius protą susirinkimus, prakalbas ir tt.

Apskelbdami mūsų miečius, kviečiame lietuvius ant viešo susirinkimo 30 d. šio mėnesio, nedėlios vakare, 5 valanda ant Gurskio salės. Broliai, nesiskirstykime, eikime į kruvą! Visoki užmanymai bus maloniai priimti visų labui. Išėnga pigi, kiekvienas gali rašytiesi ar dėl pašėpų, ar į Klubą. Klubas sanariams mėnesinė mokeskis tik 10c. Už tuos pinigus paritrauksime knygų, užlaikysime būtų susijungiam.

Broliai! Bukime lietuviams ne vien iš kalbos, bet ir pasielgimuose ir darbuose!

J. P. Eydims.

Iš O'Brien, Wash.

Šitose aplinkinėse yra tik farmos. Darbai eina šiom kartu gerai ir algos neblogiausios.

Skaitlius lietuvių čia dauginasi, ant švenčių į Seattle atkanka jų gana diktas būrelis, bet tautiška darbas mažai kas užsiima. Mieganti nesiduooda priekit, ant galo išsikirsčiusiems ne lengva susiprasti. Yra šitose aplinkinėse dar tokių, kurie dar nė cento nedavė ant kokių nors tautiškų feikų, ne centeliu ne sušėpė kovojančius už laisvę mūsų tėvynės. Prie aukų nesiduooda, ne prikalte binti. Neseniai dėjau pas vieną ir kalbinau jį paaukauti kiek broliams kovojantiems už Lietuvos laisvę ir jos žmonių labą su caro budišais, tai jis atsakė: „aš au. kausiu daugiau kaip kiti, jei gū matysiu reikala. Ar tai, girdi, gerai daro tie ciolštai, kurie tėvynę daužo monopoliu (ar tai telp caro

degtinės jam gaila! Rd.), drasko valstijų kanceliarijas, naikina gana svarbius raštus, niekina kunigus ir tt.“ Iš to išsitarimo jau matyt, kad jis tik išikalkinėjimo jiesko, o kaip iki šiol ne aukavo palaikymui revoliucijos ne tik daugiau už kitus, bet ne tiek ką kiti, ne auksus ir toliau. Tokiems atsalšilams Lietuvos brolių vargai nerūpi, nors ten jo nekenčiamų socialistų visai nebutų.

Yra čia vienok ir gerų tautiečių, kurie prijaudžia revoliucionieriams liejantiems kraują už visų mūsų tėvynę. Ateinantį mėnesį bus metinis susirinkimas D. L. K. Gedimino draugystės, sykiu ir 112 kuopos Susi. Liet. Amer. Jėgu būtų kam prie aukų paragyt, aukų galima bet surinkti; daugelis to tik laukia, kad kas užmanytų. Pasiidaruokime todėl, neapsileiskime kitų miestų broliams, nesiduookime savę kitiems pralenkiti. Kitur mūsų broliai moka net kas mėnesis mokesčius gelbėjimui tėvynės!

Aš prisijunčiu 50c. kankinių fondui.

M. Kalvaitis.

Iš Allegheny City, Pa.

Darbai eina pušėtinai ir pribuvusiam iš kitur darbas ne sunku gauti. Daugumas dirbtuvių pradėjo dirbti naktimis.

9 d. rugsėjo buvo bažnyčios pašventinimas. Kun. Abromaitis net ant gatvės rinko aukas vyskupui ir surinko kelis šimtus doliarų. Po pašventinimo bažnyčios pulkas vyrų susirinko į klubą ir kaip paprastai, pradėjo gineus vest. Ginčai privedė prie muštynių, kuriuose net keli vyrai užsipešė gumbus ant kaktos.

Socialistas.

Iš Genkoe, N. Y.

Lietuvių yra čia diktas būrelis: yra 14 šeimynų ir apie 20 pavienių, bet jie neturi nė jokios lietuviškos draugystės, nes nėra čia tokių, kurie nesuprantančius galėtų prikalbėti prie tvėrimo kokių nors organizacijų. Mat čia nėra skaitančių lietuviškus laikraščius. Ir aukų gelbėjimui tėvynės iš čia ne buvo. Mat daugelis čianykščių lietuvių garbina kraugeri carą, laiko jį už lietuvių geradėją, o kovojančius už Lietuvos laisvę vadina netikėliais, bedieviais. Žinoma, kad neuprantančius žmonis sunku, beveik negalima ant gero kelio patraukti, spangas be lazdos vis bėda į purvyną.

Nors čianykščiai lietuvių uždėba pušėtinai, bet gyvena skurdžiai. Laikraščių ir knygų bijosi, skaitančius vadina socialistais ir nuo tokių lenkiasi.

A. A. M.

Kovotojai už Lietuvos gerovę.

Tėvynės Mylėtojas, 34 No. „Vienybės Lietuvnikų“, savo karštą atsisaukimą į „Lietuvius-amerikiečius, mylinčius tėvynę“, užbaigė raginimū aukauti revoliucijos reikalams Lietuvoje, bet skirti tas aukas tikrai revoliucionieriams socialdemokratams (L. S. D. Partijai).

Nemaža nusteabau, perskaitęs šiuos paskutinius žodžius. Argi išties Tėvynės Mylėtojas nežino, kad be socialdemokratų yra Lietuvoje ir kitos revoliucionierškos organizacijos (Aš nemanau, kad T. M. norėtų visus kruvinai uždribtus mūsų brolius amerikiečių centus, aukaujančius revoliucijai, supilti į L. S. D. Partijos kišenį).

Aš manau, kad p. T. M. ir didžiama amerikiečių gyvendami toli nuo tėvynės, nežino gerai, kas pas mus dedasi. Taigi šiame straipsnyje pasistengsiu, kiek galėdamas, tą paaiškinti.

Tankiai, labai tankiai tenka mums girdėti nuo mūsų ličių socialdemokratų, kad tik jie vien yra tikri revoliucionieriai, o visi kiti, jei pūne „buržuai“, tai monarkistai, juodašimčiai... (teip dar pernai jie šmeižė L. D. Partiją ir „Draugo“ organizaciją, kol pastaroji dar nebuvo susidėjusi su L. S. D. Partija).

Pažiūrėkime, kaip ištiesu yra.

Kad Lietuvos socialdemokratų yra revoliucionieriai, tai jiems to užginti negalima. Bet koki? Išplėsimas monopolijų, krausų, pakirtimas telegrafo stulpų — tai revoliucionieriški mūsų socialdemokratų darbai (nors kai kada ir sunkiai atskiriami nuo juodašimčių). Atlikdami jie tokius darbus, visai nepa'so, kad jų smugiai, taikomi į valdžią, krinta ant žmonių, kurių tiesas jie, sakosi, esą pasaukti ginti. Teip „užstodami“ žmones, toli gražu neatsiekia savo tikslo.

Išplėsus krasą, valdžia pirmiausiai uždaro ją, ir viso apskričio gyventojai pasilieka be laikraščių, be laisvų... Paskui užtraukia baudžiamuosius kareivių būrius, kurie žudo, muša, plaka nieku nekaltus žmones, vagia, naikina jų turtą, varo juos kalėjimuosna ir galų gale užkrauja ant viso valstiaus 3000—4000 rublių kontribucijos.

Nestebėtina, kad žmonės dėlėi panašių mūsų revoliucionieriškų darbų šiadien šian ir ten stojasi priešingais revoliucijai. Pertat mūsų socialdemokratų, pats to neįjūdami, trukdo, stabdo tikrąją revoliuciją, ypač sodžiuję, valstiečių tarpe.

Ne žudyme, naikiname, plėtime yra tikras revoliucijos darbas! Susipratusieje Lietuvos valstiečiai žiuri į revoliuciją kitaip, negu Lietuvos socialdemokratai. Užtatai jie, nepasitikėdami socialdemokratų užtarimu ir įkurę savo „Sąjungą“, kurios tikslu yra iškovoti „laisvę ir žemę“.

Valstiečiai suprato jau, kad jie igys vieną ir kitą tik per kovą, savo pačių kovą. Pernai per Vilniškį seimą keli šimtai susipratusių valstiečių nutarė susivienyti į „Sąjungą“. Valstiečiai kovoja su dvarininkais už žemę, atsisakydami dirbti jų dvaruose, keldami streikus, neleidami ponams kirsti miškus; — su valdžia už la'svę — atstatydami parsidavusius valdžiai valstiaus valdininkus, pavarydami rusus mokytojus, boikotuodami žemiečių viršūninkus, valdžios teismus ir tt.

Ant politiškojo Lietuvos regračio pasirodė nauja galinga spēka — „Lietuvos Valstiečių Sąjunga“. Revoliucijos kibirkštis, užpuolusi ant didžiausio mūsų tautos klodo — valstiečių, uždegė jį, sužadino. Suvergėję Lietuvos valstiečiai, susirietę po vargų našta, jau pradeda ištiesiti savo nugaras, jau paduoda kits kitam puslėtą ranką, jau iškėlę jie raudoną vėliavą užrašę ant jos: „laisvės ir žemės!“

Šita jauna, dar vos užgimusi spēka jau atlošė pernai žiemą didelę rolę Lietuvos judėjime. To negali jai užginti ne Lietuvos socialdemokratų! Be „Valstiečių Sąjungos“

yra Lietuvoje dar pernai vasarą įsikursi „Mokytojų Sąjunga“, kurios tikslu yra iškovoti Lietuvai pilną mokyklų nacionalizaciją, t. y. kad visos lietuvių mokyklos, nuo žemiausių (pradedamųjų) iki aukščiausių (universitetų, akademijų) būtų grynai tautiškos lietuviškos. Turbut „Mokytojų Sąjungos“ darbas nebuvo bergždžias, jeigu rusų valdžia šį pavasarį pripažino lietuvių kalbą už išguldomąją pradinės mokyklose. Kokia dvasia viešpatuoja „M. S.“ tai galima pažyti iš mokytojų susivaižavimų nutarimų. (Šia tame pačiame „V. L.“ No., kur tilpo p. T. M. atsisaukimas, yra patilpęs ir mokytojų susivaižavimo nutarimas).

Be paminėtų „Sąjungų“ yra dar „Lietuvos Demokratų Partija“, kuri veikia rasi nemanau už socialdemokratų, bet tiesą, ji nesaukia apie savo darbus, nesisavina svetimų darbų, nes jau rupi ne savo garbė, bet Lietuvos gerovė. Teip-pat netur kada garsintis, reklamuotiis ne valstiečių, ne Mokytojų Sąjungos.

Todėl garbus Tėvynės Mylėtojas, turbut, visai užmiršo, o, rasi, ir nieko nežinojo apie viršuje išvardytas revoliucionieriškas Lietuvos organizacijas. Aš gi, priimęs broliams-amerikiečiams, kad be socialdemokratų (L. S. D. Partijos) Lietuvoje yra ir kiti revoliucionieriai, palieku patiems nuspręsti, katrie tikrėjie.

Teip-pat Tėvynės Mylėtojas.

Talpiname šį raštą, nors ir neviskas jame yra aiškiu. Ypač mokytojų sąjungos, rodosi, revoliucionieriška vadinti negalima. Mūsų demokratų revoliucionierių darbų nepažįstame. Ar jie veikia ką ant revoliucijos dirvos, reikia prisipažinti, mes nežinome.

Red.

Revoliucionieriai ir ne-revoliucionieriai.

Patilpo šitame „Lietuvos“ numeryj straipsnis arba, geriau sakant, protestas prieš socialdemokratų, besisavinančius sau vien vardą revoliucionierių, nors revoliucionierių yra ir daugiau, tik tie kiti nesigiria savo darbais. Teip išpuola iš protesto.

Žinoma, toli bunant nuo Lietuvos, kur gyvenimo vilnys plaukia labai smarkiai, sunku mums orijentuotis, negalime visko žinoti, bet protestas ne gerai motyvuotas.

Protestuojantis sako, jog Lietuvoj revoliuciją kelia teipgi pirmiausiai valstiečių sąjunga, mokytojų sąjunga, net Lietuvos demokratai, tik kad jie tyli, nesigiria savo darbais, o socialistai gi riasi ir šaukia, tai apie juos visi žino.

Paprastai gyvenime teip buva: kas daugiausiai dirba, kas daugiausiai žnda, tas randa daugiausiai pasekėjų. Amerikoje fabrikantai reklamuoja savo tavoras, tą patį daro ir pirkliai. Nors fabrikantas dirbtų gerus tavorus, jų turėtų pilnas krautuves, jeigu apie tai negaršys, žmonės juk apie juos nežinos ir pirsks reklamuojamus, nors tie nebutų teip geri.

Mums rodosi, kad tas pats yra ir politikoje. Ir geriausia politika išmanantis nieko neuveiks be žmonių, turė pirmiausiai turėti padėtojus, turi turėti kareivius, bė žmonių, be kareivių nė joki komitetai, nors ir juos rink

tume ir kno doriausius, kno išmintingiausius vyrus, be prisidėjimo visuomenės nieko nenuveiks. Tylintis, kurio darbų draugija ne žino, pasekėjų ne ras, todėl nestengs daug nuveikti. Tylintis, slepiantis savo darbus negali nė rugoti, jeigu kiti stengiasi kalbėti, negali skystiesi net tasyk, jeigu kiti jo darbus bando savintis. Ypač dabar reikia kalbėti, aiškinti žmonėms jų reikalus, išrodinėti kaip tuos reikalus galima nuveikti. Lietuvos žmonės ilgai miegojo ir dabar daugiau yra miegančių, negu reikia ir tai teip svarbioj valandoj, kada eina apie ateitį visos tautos, visų tėvynės! Argi tokioj valandoj galima tylėti? Argi ir dabar galime nebandyti miegančius prikelkti? O ar galima miegantį prikelkti ne šaukiant jam į ausį, kad laikas kelti, kad pusrėkiai ant stalo? Kas tokioj valandoj tyli, slepiasi su savo darbais, ne turi tiesos rugoti, jeigu kiti ir už savę ir už jį kalba.

Nieks neužgina, kad abiejų sąjungų reikalavimai: „laisvės ir žemės“ ir „lietuviškų mokyklų“ yra svarbus, bet dar svarbesnis yra parodoti, kaip tuos savo miegius jos tikisi išgauti; kokią ginklą jos tikisi atgavimui to visko vartoti. Be atkaklio ginklo nuo nieko nenoriu duoti, besistengiančio ir duotą atimti rando nieko pastovaus negalima iškovoti. Ant galo sunku dar pasakyti, ar tuom pasiganėdina Lietuvos visuomenė. Gal ji reikalauja daugiau, o juk vadovai, jeigu nori savo įtekme palaikyti, ar nori ar ne, turi draugijos, bent didesnės jos dalies, norus pildyti; kitaip visgi besitaikanti prie draugijos norų paims viršų ant per mažai reikalaujančių. Gal tu visų žmonių reikalavimų be kruvinos revoliucijos, be garsaus kalbėjimo ir negalima atsiekti?

Nieks ne sako, gal to ne drįs pasakyti ne pats socialistai, kad jie nedarytų klaidų. Kaip nėra idealiskų be klaidų žmonių, taip be klaidų negal buti partijų, kadangi ir jos juk susideda iš klaidingų žmonių. Be abejonės ir jie ne vieną klaidą padarė ir ne vieną dar padarys. Bet jeigu jie stato reikalavimus, rodo ir ginklą, kokį vartojant, tuos savo siekius galima atsiekti. Gal jų vartojami ginklai but ne geri, gal jie ne visada privedė prie galutinio mierio, bet visgi yra ginklas; tuom tarpu kitos Lietuvos partijos ginklą ne rodo, todėl ir ne randa tokio žmonių užsitikėjimo. Teip bent galima manyti. Gal bombos, brovningai, daugymai monopolijų ir ne priveda prie socialistų mierio, bet tie ginklai ir išduoda savo vaisius, tik reikia juos rinkti. Tankiai, rodo, dalykai neturinti artymo susirūšimo, išduoda gara svarbius vaisius. Antai straiškai tarnaujančių ant gelžkelių pagimdė garsų caro manifestą išduotą spalį mėnesįj pereinutį metų. Daugymai monopolijų teipgi gali išduoti vaisius, nors juos gal ir ne socialistai tuom tarpu rinkti, nors už sudaužytus monopolius ir reikia valsečiams mokėti. Juk nėra kovos be aukų, norint ką pelnyti, reikia ir šį tą aukauti, už kiekvieną daiktą reikia užmokėti, dykai laimė niekam keptų karvelių į burną neatgabės. Mums rodo, kad daugydami monopolius, revoliucionieriai stengiasi pataikyti randui į skaudžiausią vietą, o su brovningais ir bombomis gaudina žiauresniuosius caro tarnus ir be abejonės ne vienas iš jų stengiasi dėl bombų su žmonėmis apsieiti švelniau, nors kaip kokį gal bomba ir dar žiauresniu padaro. Bombos tos ir brovningai yra tokia jau bausmė laužantiems tiesas caro tarnams, kokias trokščiančius. Dantis uždant, akis už akį! Už korimus ir sušaudinėjimus juk negalima rando tarnus visokioms dovanoms apdovanoti.

Degtinė randui per metus atgabena suviršum 250 milijonų rublių; naikindami monopolius, revoliucionieriai, kas jais ne butų, socialistai ar kitoki, mažina rando surinkimus. O kaip tik jam pritrūks pinigų algoms urėdinkų ir oficerų, turės jis sugriuti, nes užruošė, turbut, kol neįsiviešpataus tvarka, paskolos ne duos. Maskoliški laikraščiai ant bėgančių metų apskaito maskoliško izdo nepriteklų net ant 1085 milijonų rublių. Iš mokesčių šimet surinko kaip kur, o kaip kur į paprastų susirinkimų, daugiau surinkti nėra iško, nes žmonės neturi iško mokėti. Taigi ir daugymas monopolijų nėra teip beprotišku. Teisybė, už sudaužytus ant valsečių uždeda bausmes, bet tą daryti randas tik tol gali, kol valsečiai uždėtas bausmes moka, jeigu visi, kiek tik jų yra Maskolijoje, valsečiai atsakyti, mokėti, ir bausmių nebut. Čia randas naudojasi šis stokos vienybės tarp pačių žmonių.

Buvusios dumos atstovai, taigi ne socialistai, išleista me Viborge Maskolijos žmones atsišaukime (po juom norus lietuvių atstovai ne pasirašė, už nepasirašymą juos giria net Kauno gubernatoriaus) liepia žmonėms ne mokėti mokesčių, neiti į kariūmenę.

Maskolijoje antai čielai kaimai kaip kur atsiskė mokėti mokesčius. Randas bandė paimti kaimiečių galvijus, bet kad jų nieks pirkti nenorėjo, atsėjo sugrąžinti jų savininkams. Jeigu visur žmonės teip darytų, randas jų niekaip negalėtų įveikti.

Taigi aišku, jog ne daugymai monopolijų, ne bombos ir brovningai vartojami kovoj su netikusiu caro randu kenkia, bet stoka vienybės ir susipratimo tarp pačių žmonių. Ant galo juk ne mes vieni kovojame su carizmu, prieš jį stoji žmonės visos Maskolijos ir mes, jeigu norime ką pelnyti, negalime skirtiesi nuo kitų Maskolijos žmonių, ar norime ar ne, turime taikytiesi prie kovos budo kituose kraštuose. Jei mes mes prie kovos neprisidėdume, užsitrauktume paniepie, užsitrauktume paniepie, jeigu jos išgrautų caro sovaisus, mes, prie kovos neprisdėdę, neturėtume tiesos ne vaisius rinkti ir tu vaisyus išduoda gara svarbius vaisius. Antai straiškai tarnaujančių ant gelžkelių pagimdė garsų caro manifestą išduotą spalį mėnesįj pereinutį metų. Daugymai monopolijų teipgi gali išduoti vaisius, nors juos gal ir ne socialistai tuom tarpu rinkti, nors už sudaužytus monopolius ir reikia valsečiams mokėti. Juk nėra kovos be aukų, norint ką pelnyti, reikia ir šį tą aukauti, už kiekvieną daiktą reikia užmokėti, dykai laimė niekam keptų karvelių į burną neatgabės. Mums rodo, kad daugydami monopolius, revoliucionieriai stengiasi pataikyti randui į skaudžiausią vietą, o su brovningais ir bombomis gaudina žiauresniuosius caro tarnus ir be abejonės ne vienas iš jų stengiasi dėl bombų su žmonėmis apsieiti švelniau, nors kaip kokį gal bomba ir dar žiauresniu padaro. Bombos tos ir brovningai yra tokia jau bausmė laužantiems tiesas caro tarnams, kokias trokščiančius. Dantis uždant, akis už akį! Už korimus ir sušaudinėjimus juk negalima rando tarnus visokioms dovanoms apdovanoti.

Degtinė randui per metus atgabena suviršum 250 milijonų rublių; naikindami monopolius, revoliucionieriai, kas jais ne butų, socialistai ar kitoki, mažina rando surinkimus. O kaip tik jam pritrūks pinigų algoms urėdinkų ir oficerų, turės jis sugriuti, nes užruošė, turbut, kol neįsiviešpataus tvarka, paskolos ne duos. Maskoliški laikraščiai ant bėgančių metų apskaito maskoliško izdo nepriteklų net ant 1085 milijonų rublių. Iš mokesčių šimet surinko kaip kur, o kaip kur į paprastų susirinkimų, daugiau surinkti nėra iško, nes žmonės neturi iško mokėti. Taigi ir daugymas monopolijų nėra teip beprotišku. Teisybė, už sudaužytus ant valsečių uždeda bausmes, bet tą daryti randas tik tol gali, kol valsečiai uždėtas bausmes moka, jeigu visi, kiek tik jų yra Maskolijoje, valsečiai atsakyti, mokėti, ir bausmių nebut. Čia randas naudojasi šis stokos vienybės tarp pačių žmonių.

Buvusios dumos atstovai, taigi ne socialistai, išleista me Viborge Maskolijos žmones atsišaukime (po juom norus lietuvių atstovai ne pasirašė, už nepasirašymą juos giria net Kauno gubernatoriaus) liepia žmonėms ne mokėti mokesčių, neiti į kariūmenę.

Maskolijoje antai čielai kaimai kaip kur atsiskė mokėti mokesčius. Randas bandė paimti kaimiečių galvijus, bet kad jų nieks pirkti nenorėjo, atsėjo sugrąžinti jų savininkams. Jeigu visur žmonės teip darytų, randas jų niekaip negalėtų įveikti.

Taigi aišku, jog ne daugymai monopolijų, ne bombos ir brovningai vartojami kovoj su netikusiu caro randu kenkia, bet stoka vienybės ir susipratimo tarp pačių žmonių. Ant galo juk ne mes vieni kovojame su carizmu, prieš jį stoji žmonės visos Maskolijos ir mes, jeigu norime ką pelnyti, negalime skirtiesi nuo kitų Maskolijos žmonių, ar norime ar ne, turime taikytiesi prie kovos budo kituose kraštuose. Jei mes mes prie kovos neprisidėdume, užsitrauktume paniepie, užsitrauktume paniepie, jeigu jos išgrautų caro sovaisius, mes, prie kovos neprisdėdę, neturėtume tiesos ne vaisius rinkti ir tu vaisyus išduoda gara svarbius vaisius. Antai straiškai tarnaujančių ant gelžkelių pagimdė garsų caro manifestą išduotą spalį mėnesįj pereinutį metų. Daugymai monopolijų teipgi gali išduoti vaisius, nors juos gal ir ne socialistai tuom tarpu rinkti, nors už sudaužytus monopolius ir reikia valsečiams mokėti. Juk nėra kovos be aukų, norint ką pelnyti, reikia ir šį tą aukauti, už kiekvieną daiktą reikia užmokėti, dykai laimė niekam keptų karvelių į burną neatgabės. Mums rodo, kad daugydami monopolius, revoliucionieriai stengiasi pataikyti randui į skaudžiausią vietą, o su brovningais ir bombomis gaudina žiauresniuosius caro tarnus ir be abejonės ne vienas iš jų stengiasi dėl bombų su žmonėmis apsieiti švelniau, nors kaip kokį gal bomba ir dar žiauresniu padaro. Bombos tos ir brovningai yra tokia jau bausmė laužantiems tiesas caro tarnams, kokias trokščiančius. Dantis uždant, akis už akį! Už korimus ir sušaudinėjimus juk negalima rando tarnus visokioms dovanoms apdovanoti.

skirtiesi, bet pakaktų vienos partijos. Sunku todėl suiprasti priežastis pasiskirstymo. Gal eiti vien apie takbišką, o gal skirsto asarbiški vadovų nesuistatymai. Jeigu tas ardytų vienybę, butų labai blogai.

Paskutinėj dumo lietuvių atstovais buvo, rodosi, demokratai. Tuom tarpu, kada rytinės Maskolijos kaimiečių atstovai, kaip antai Aladin, dumoje kėlė labai svarbius klausimus, musieškiai, rodosi ne mokėjo visai kalbėti, jie per visą laiką užsilakš ramiai, todėl užsipelnė pagyrimą net Kauno gubernatoriaus. Ramumas, nuolankumas gali but geras privatiškuose prietikiuose, bet kur eina apie laimę milijonų žmonių, ten tos laimės apginei turi buti drąsus vyrai o ne nuolankūs. Sulyginkime musų žmonių dumas atstovus su tokiais iš Maskolijos, nors mes maskolius laikome žemiau už mus stovinčiais, sulyginkime anų ir musieškių dumoje pakeltus klausimus, o pamatysime didelį skirtumą: maskolai kėlė svarbius klausimus, statė svarbiausius žmonių reikalus, musieškiai užsiėmė mažomis, lyg rodosi jie visai nesuprastų ko reikia Lietuvai.

Bet grįžkime prie revoliucijos ir revoliucionierių. Kas jie, kam revoliucija keliama Lietuvoj? Be reikalo jos nieks nekeliu. Revoliuciją Lietuvoj musų broliai kelia, norėdami išliuosuoti musų tėvynę iš po sunkaus caro ir jo tarnų jungo, revoliucionieriai nori suteikti laisvę Lietuvos žmonėms be jokio skirtumo. Tai padaryti vienok ne gal viena partija, revoliucionieriais turi but visi tie, kurių nauda revoliucija keliama. Pas mus vienok ne teip yra: čia revoliuciją kelia atskiros partijos. Tame tai ir visas negerumas. Kad Lietuvos žmonės suteikti laisvę, reikia pirma išversti sunkiai ne ant atskirų partijų, bet ant visų Lietuvos žmonių, užgulusią caro valdžios ranką. Išvertimui to sunkaus jungo turėtų susijungti ne pasekėjai vienos ar kitos partijos, bet visi Lietuvos žmonės. Mes to padaryti neįstengiam, kadangi augščiausiai stato me partijos reikalus negu reikalus visos tautos. Kad revoliucija pasisektų, kad ji kuo svarbiausius atgabendų vaisyus, visi, kam laisvė mūsų tėvynės rupi, turi joje dalyvauti, viena partija ne įstengs visko nuveikti, kadangi partijų siekliai ne apima reikalių visos draugijos. Revoliucionieriais todėl turėtų but ne sanjunos, ne socialistai, ne demokratai, bet visi Lietuvos žmonės, taigi visi tie, kurių naudai ir išliuosavimui revoliucija keliama. Pas mus vienok ne matyt, kad visa draugija joje dalyvautų: vieniems ir po caro jungu neblogiausiai, kadangi po jo globa jie gali geriau išnaudoti labiau to jungo prispaustus, tie tyli, ginasavo privilegijas ir bijosi permainingi. Apie patraukimą jų prie revoliucijos nėra ką svajoti, bet tokių užganėdintų Lietuvoj, turbut, nedaug. Tai kodėl visi neužganėdintieji, be skirtumo partijos ne galėtų bent kovoj su caro valdžia eiti išvien? Tas butų galimas, reikiat tik noro. Kuo todėl kalta, jeigu ne kovoj už visų tėvynę mes negalime sueiti į vienybę? Kaltinti už tai vieną ar kitą iš nesutinkančių pusų negalima, kadangi nesutikimus negali gimdyti

vienu pusę, kur du nesutinkant, ten abiejų pusė yra dalis kaltės. Apie tas kaltes vienos ar kitos pusės reikia mums atvirai kalbėti, reikia kaltes peržiūrėti, perkrauti; tam tikslui neteikia besiniekinių, prasivardžiamų, sakazmo, kadangi toki dalykai dalyko neišaiškys ir niekam naudos neatgabės. Prasivardžiamus, besiniekinius palikime mažiems vaikams, kurie dar nieko geresnio išmislyti negal.

NAUJI RAŠTAI.

Olitipa. Apsysaka iš laikų savitarpinės karės Šiaurinės Amerikos indijonų. Vertė Olševskis. Antra pataisyta laida. Chicago, Ill. 1906 m. 95 pusl.

Pirmos laidos šitos apsysakos kalba buvo negeriausia, rašyba lenkiška. Antros laidos ir kalba ir rašyba pataisyta, pritaikyta prie dabar lietuviškuose raštuose vartojamos. Apsysaka parašyta užimančiai ir verta perskaityti.

Redakcijos atsakymai.

KASPER. CLEVELANDE. Iš tikėjimiskų ginčų nieko negalima padaryti, ginčams rašė trūksta medegos, todėl ir rašto patalpinti negalima.

Vitautas buvo sunus Keistuo, todėl jie negali but viena ir ta pati ypata. Keistutis likosi užsmaugtas, Vitautas gi valdė Lietuvą kaimo Jagailos vietininkas bet turėjo daug didesnį įtekme už patį Lenkijos valdoną.

Lietuviška liaudis!

Viengendiai! Kam rupi pakelimas mūsų nuvargintų tautos, tegul skubinas pagelbon mūsų tautos vaikams, kurie nuvargę medegiskai, negali baigti pradėto mokslo. Paduokite vargantiesiems ranką, nes be jūsų pagelbos jie negalės baigti mokslo, o mes juk gerai visi suprantame, kad be išlavintų veikėjų mes negalime žengti pirmyn. Mokslo vyrai veda mus pirmyn. Taigi neapleiskime besimokinančiųjų. Atsitikus progai kur ant susirinkimų ar pasilinksminimų, priminkite savo draugams apie mokslą, o be abejonės kiekvienas suprantantis vertė mokslo paaugaus kiek juo kuo svarbiausius atgabendų vaisyus, visi, kam laisvė mūsų tėvynės rupi, turi joje dalyvauti, viena partija ne įstengs visko nuveikti, kadangi partijų siekliai ne apima reikalių visos draugijos. Revoliucionieriais todėl turėtų but ne sanjunos, ne socialistai, ne demokratai, bet visi Lietuvos žmonės, taigi visi tie, kurių naudai ir išliuosavimui revoliucija keliama. Pas mus vienok ne matyt, kad visa draugija joje dalyvautų: vieniems ir po caro jungu neblogiausiai, kadangi po jo globa jie gali geriau išnaudoti labiau to jungo prispaustus, tie tyli, ginasavo privilegijas ir bijosi permainingi. Apie patraukimą jų prie revoliucijos nėra ką svajoti, bet tokių užganėdintų Lietuvoj, turbut, nedaug. Tai kodėl visi neužganėdintieji, be skirtumo partijos ne galėtų bent kovoj su caro valdžia eiti išvien? Tas butų galimas, reikiat tik noro. Kuo todėl kalta, jeigu ne kovoj už visų tėvynę mes negalime sueiti į vienybę? Kaltinti už tai vieną ar kitą iš nesutinkančių pusų negalima, kadangi nesutikimus negali gimdyti

Susirinkimai „Aušros“ draugystės atsiuva kartą mėnesį, kožną pirmą nedėdienį p. n. 869—83 pl. Selektais susirinkimas atsisub 7 d. spalį, 1 valandą po pietų. Širdingai kviečiame visus, prijauniančius mokslą, viešius. Komitetas.

Į Peterhofe, vėl susekė pasikėsinimą ant caro gyvasties, kuris be mažo nepasisekė. Mat vienas iš caro rumo tarnų per sargybą įvedė į caro rūmą du revoliucionierius, viengį vyriškį ir viengį moterį. Minėti revoliucionieriai ir tarnai, palengvinę prisigriebimą į rūmą, likosi suareštuoti. Peterburge įsuarėstavo teipgi daugybė žmonių. Suėmė teipgi daug atgabendų revoliucionierių ginklų, bet revoliucionieriams iš po urėdinkų panokės didesnė ginklų dalį pasisekė paimti.

Į Kaimė Zlobin, Šiezioj, nuo užnuodintos mėsos 30 ypatų gavo proto sumaišymą.

Apsireiškimai atmosferoj arba Meteorologija.

Pagal Prof. Wojcikov'a.

sausuose kraštuose, kaip antai Sacharos tiuose, kur nėra vandenų, tokio apsiereiskimo negalima patėmyti.

Debesys.

Vandens garai esanti ore priima visokeriopą pavidalą. Sulyg temperatūros, jie buva garo pavidale, pavidale vandens burbulėlių, lašų arba kristalizuotų kietų grūdelių; garai tie jungiasi į didesnę arba mažesnę masę, o po elektrikos ir šviesos įtekme gimdo visokių apsiereiskimų. Persikeitimus dangaus parvos, pradedant nuo raudonos parvos besileidžiant saulei, baigiant juodais debesimis, po kuriuos mirga žaibai — viską tą gimdo vandens lašai besinešiojanti mūsų žemės ore.

Didesnė dalis esančių ore vandens garų yra permatomi. Kartais jie, sutirštėję, puola ant žemės pavidale smulkaus lytaus. Toks lytus netemdo atmosferos, todėl jį ir vadina giedros lytym. Jis puola karstose dienose, tankiausiai besileidžiant saulei, kada oras perimtas vandens garų ir reikia labai menko pasimažinimo šilumos jų sutirštėjimui, pavirtimui į vandens lašus.

Naktimis buva kitas apsiereiskimas, kurio priežasties ilgai ne specialistai nemokėjo išaiškinti: tai pasirodymas rasos. Tik 1816 m. daktaras Wells, iš eilių bandymų ir tiri- nėjimų susekė tikrą rasos priežastį.

Pirmausiais jis patėmijo, kad rasa puola ant medžių ir žolės ir ji buva didžiausia tasyk, kada dangus kuomžiausiai turi debesų, kada nėra vėjo. Rasos niekada nebuva, jeigu dangus apsiniaukęs ir oras kruta, taigi jeigu pučia vėjas; rasa pasirodo visada naktį ir tai tankiau po pusianaktį negu iš vakaro. Rasa tankiau buva rudenįj ir pavasaryj negu vasarą. Prie jos besidarymo prisideda ir oro tekėjimai iš kraštų turinčių daug vandens, taigi nuo jurių.

Rasa nelygiai puola ant visokių daiktų. Žolė, medžių lapus, popierą, medines tvoras, stiklą, rasa gana tirštai dengia, užtaut metalinių daiktų jos arba suvisu nebuva, arba buva labai mažai. Ant aukso, sidabro, cino, vario — nebuva nė lašelio rasos. Geležis, cinkas, švinas, kartais sudreksa ir tai juo labiau, juo jų paviršius šiurkštesnis. Skiedros sušlampa labiau negu rastai; vatos šmolčiai ir vilnos sušlampa labiau negu audimas ir gelumbė. Iš augščiau pasakyto aišku, kad rasa tai ne lytus puolantis lygiai ant visokių daiktų be jokio išskyrimo: lytaus lašai puola lygiai ant visų daiktų, rasa gi pasirenka sau atakančius daiktus ir ji labiau šlapina šiurkščius, negu poliruotus.

Teip jau patėmyta, kad rasa buva didesnė atidarytose, neuždengtose kitokiais daiktai, vietose, negu uždarytose. Gana tankiai ant augančios po medžiais žolės rasos suvisu nebuva, užtai ant kalvų, vietose kur medžių nėra, tame jau laike ji buva gana didelė; ant kalvų ji buva didesnė negu žemumose.

Taigi juo koks nors daiktas labiau atšala, juo daugiau buva rasos ant jo paviršiaus. Rasos ant kokio nors daikto buva juo daugiau, juo mažiau kaimyniški daiktai gali suteikti šilumos atlyginimui nužudytos.

Tokios yra svarbiausios aplinkybės, prie kurių klosiasi ant visokių daiktų rasa. Visoki esanti ant žemės paviršiaus daiktai, sulyg jų sudėjimo ir gamtiškų ypatybių, atšala vieni greičiau, kiti palengviau, vieni greitai aplinkiniams daiktams atiduoda savo šilumą, kiti gi ilgiau ją užlaiko. Giedrose naktyse, Celcijaus termometras, iškistas į žolę, gali rodyti temperatūrą 8° mažesnę negu kitas patėtas ant oro vos kelios pėdos augščiau žemės. Jeigu ant dangaus pasirodo debesys, tai termometras padėtas į žolę pradeda greitai kilti ir jo parodymai artinasi prie parodymų nesiekiančių žemės termometro. Metalai atšala labiau negu oro temperatūra, bet skirtumas jų ir oro temperatūros beveik niekada nepereina 2° Celcijaus termometro.

Taigi prieš pasirodymą rasos turi atšalti tie kunai, ant kurių ji klosiasi ir dėl to atšalimo esanti ore vandens garai, taigi apatinuose jo sluogsiuose, susidūrę su atšalusiu visokių daiktų paviršiu, ant jų renkasi pavidale vandens lašų. Viskas, kas tik didina oro drėgnumą, turi pridedti teipgi prie besidarymo rasos, paveikslan, silpnas vėjalis pučiantis nuo jurių. Smarkesnis vėjas stabdo besirinkiną vandens garų: eidamas ties visokiais daiktai, ant kurių yra rasa, jis ją pavercia vėl į garą.

Jeigu kokio nors daikto temperatūra nupuola žemiau zero, taigi jeigu jis atšala žemiau užšalimo punkto, ant jo nupuola rasos lašai susala, persikeičia į šarmą. Juo vienok oras labiau atšala, juo mažesnis buva šarma. Jeigu ties kokia nors vieta žemės paviršiaus, pora pėdų nuo žemės, užleisti koki nors dangtį, paveizdan, stogą iš lentų arba audimo, tai tas stogas neduoda šarmui rinktiesi ir auguoja po stogu esančius daiktus nuo atšalimo.

Tankiai galima patėmyti po gražiai, giedriai naktiai pageltusius lapelius augmenų net pabaigoj balandžio ar pradžioj gegužio mėnesių. Prancūziški odaninkai bijosi mėnesienos balandžio mėnesįj, laiko mėnulio šviesą vodinga augmenims. Žinoma, mėnulis ir jo šviesa nekaltą; pasirodymas ant dangaus mėnulio yra vien ženklus giedros, be debesų nakties, o jau žinome, kad neesant

debesių, žemė liusai gali leisti šilumą į dangaus raimus, pertai ji greitai atšala. Ukininkai vienok moka apsaugoti nuo nušalnojimo ir vodingos įtekmes šilumą savo laukus ir daržus, tam tikslui jie pasinaudoja iš visokių būdų, bet visi tie būdai remiasi ant padarymo oro netaip permatomų; indijonai būdą tą vartoja gana pasekmingai nuo labai senų laikų, kada europiečiams nė ant mislės neužėjo, kad laukų ir sodų augmenis galima but apsaugoti nuo šalnų. Kad apstabdyti atšalimą žemės ir apsaugoti augmenis augmenis nuo šalnų, indijonai, patėmiję šviesiai žibantias ant dangaus žvaigždes, paprastai ant lauko uždega pūdus sušlapintos žolės; stengiasi leisti ant lauko kuodangiausiai dūmų. Besidaranti prie degimo žolės dūmai yra kaipi užklodalu, neduodančių žemei atšalti; tokią jau rolę lošia ukai ir debesys: jie teipgi saugoja žemę nuo atšalimo. Ukantose ir ir apsiniaukusiose naktyse žemė niekada nieleidžia tiek šilumos spindulių kiek giedrose naktyse, todėl ir negali teip labai atšalti. Tokią rolę kaip debesys ar ukai lošia žmonių nešiojami drabužiai ir žvėrių kailiai ir paukščių plunksnos — saugoja jų kūną nuo atšalimo. Nė drabužiai žmogui, nė vilna žvėrimis, nė plunksnos paukščiams šilumos neduoda, bet žmogus apsilvilkęs kailiniais ir žemą nejaucia šalčio. Kodėl? Todėl, kad kailiniai stabdo prasišalinimą šilumos iš kūno, ją sulaiko ir per tai kūnas negali atšalti, ta šiluma, kuri be tų kailinių butų išsisklaidžiusi, šildo kūną ir per tai žmogus nejaucia šalčio.

Lapai jungiasi su augmenimis laibu koteliu, jie beveik atskirti. Nužudę savo šilumą, negali jos gauti daugiau per kamieną ar virškiją, todėl jie atšala greičiau negu kitos augmenų dalys; tas ir išaiškina priežastis, kurių dėl pirmiausiai ant lapų pasirodo rasa arba šarma. Rasos lašai ir šarma nuo lapų nupuola, nuteka žemyn ir įsigeria į žemę. Rasa ir šarmos griose suteikia žemei daug drėgnumo, vandens, kuris paskui teka į upelius.

Paimkite kokį indelį ir pripilkite į jį kokio nors tamsios parvos skystimo, paveikslan, juodos kavos arba praskiesto vandenįj juodojo, sušildykite ir pastatykite jį ant saulės arba kitokioj apšviesto vietoj; jeigu oras ramus, tai garai greitai kyla augštin ir greitai išnyksta; pažūrėjus į tuos garus per padidinantį stiklą, galima patėmyti, kad jie susideda iš mažų burbulėlių.

Kylanti nuo verdančio vandenio garai yra iš mažų vandens burbulėlių viduryj pripildytų oro. Kokiu gi būdu tie burbulėliai gali laikytiesi ant oro, kaip jie sutveria debesys, tas dar ganėtinai neįsiskinta. Mokslinčius Fresnel mano, jog saulės šilumą perima tie burbulėliai, nuo šilumos esantis viduryj oras išsiskleidžia ir iš burbulėlių pasidaro mažutėliai balionai arba orlaivėliai galintie laikytiesi ant oro, gali jie pasikeiti augštin ir juo augščiau, juo labiau įsyla juose esantis oras. Prancūziškas mokslinčius Gay Lussac manė, jog klimas augštin įsiliuso oro, kas atsiuva nuolatai per visą dieną, palaiko debesys ant oro ir pakelia juos augštin. Kiti vėl mano, kad debesys ant oro palaiko juos esanti elektrika.

Todėl, sulyg tie namų, drauge su besimažinimu šilumos, debesys turėtų artintiesi prie žemės, taigi leistiesi žemyn. Teip buva ištikro. Debesių didumas paina nuo temperatūros juos apsiniaučiančio oro.

Jeigu garų burbulėliai laikosi prie žemės paviršiaus, tai jie tveria ukus. Besidarymui rasos reikia, kad oras, kuriame yra vandens garai, glaustųsi prie atšalusių daiktų, besidarymui gi ukų reikia, kad kylant iš vandens arba nuo drėgnos žemės garai patiktų šaltesnį orą. Pavasaryj ir rudenįj, neretai ir vasaros laike, kiekvienas matė, kaip ukai kyla ties upėmis, kurių vanduo ypač prieš užtekėjimą saulės truputį šaltesnis už orą. Apsiniaukusiose naktyse ant kalnų šonų tankiai buva ukai, kurie vienok neužima didelių plotų. Ukai tie išsisklaido ir vėl pasirodo; tas reikiu, jog žemė čia buva tai šaltesnė, tai vėl šaltesnė už orą. Po smarkių vasaros lytų, perslapus žemei, kaip tik dangus prasišvalsto, saulė vėl labiau pradeda šildyti žemę, tankiai kyla stulpai ukų. Teip buva ypač ant nušienautų pievų, apsiaustų plotais ganyklų su gana augsta žole arba javais apželdusiomis dirvoms; mat plotai apželdę augstese žole arba javais įsyla ne teip labai kaip nupiauta pieva, vanduo nuo tokių vietų garuoja palengviau negu nuo labiau įkijusio plotų. Toki ukai ypač buva dideli Sveicarijoj. Nuo kalnų matyti ežerai užkloti uku. Ukai klijanti ežerams Zug, Zuericho, Neustello buva gana tiršti, bet užtai ties Tuno pasirodo vos matomi garai. Mat į Zugo ežerą vanduo teka per gletėrų plotus, vandens gi tekanti į Tuno ežerą, nuo ledų patenka tuojau į ežerą.

Dideli jurių plotai buva užkloti uku. Ant šilto vandens tekėjimo Golfstromu vadinamo, ant viso jo ploto, nuolatai buva gana tiršti ukai. Kraštuose, kur žemė drėgna ir šilta, o oras drėgnas ir šaltas, galima visada laukti tirštų ukų. Pakrantės Nanjos Žemės, Grenlandijos, salų vakarinės Europos, visada dengia tirštas ukas. Ypač Anglijos pakrantės pagarsėjo savo ukais. Ukai Londone buva teip tiršti, kad net dieną reikia uždegti ant gatvių ir namuose žiburius.

Ukai gana tankiai kyla ties negiliomis jurių vietoms ypač šiltesniuose kraštuose. Jurininkai pažysta tokius ukus ir žino, kad to vietų jurės negilios, gali tokių vietų apsisaugoti.

Tirščiausi vienok ukai buva šaltuose, poliariniuose mūsų žemės kraštuose. Ant salos Spitzbergen, ant Šiaurinių Ledinių (Toliaus bus.)

Afrikoje, dėl stokos darbo, viskas liko be vertės, ir tik nusiminimas ir vargas stojo pirmoje vietoje ir rodė baisią ateitį. Šiurpuliai perbėgino per kūną, pamislis, kad gal daug tokių neramų dienų reikės praleisti. Bet diena jau pasibaigė, pradėjo savo viešpatavimą nakties tamsa ir tyla, rodos, nežinau už tamsą galybės buvo įgavus; bet štai netikėtai į mano ausis atsimušė iš kito kambario draugo šeimyninko balsas!

— Žinai, kad rytą „God Friday“, darbininkų šventė, todėl nepamir, važiuosim į Johannesburgą, bus didelė darbininkų paroda ir prakalbos. Paroda prasidės dešimta valanda, tai reikės anksti išsirengti.

— Aš nepamiršiu — atsakiau — nes turiu norą būti ant darbininkų šventės. Bet kodėl čia darbininkai apvaikščioja savo šventę didžiojo pėnųčio, o ne pirmą gegužės, kaip kad visur?

— Mat kompanijos nenori trukdyti darbą pirmoje gegužės, kurioje jiems neveneta, tai darbininkai turi naudotis iš šventės didžiosios pėnųčios.

Prašytas, pėnųčios rytą, aš jau buvau atsikėles, mat rūpėjo darbininkų šventė. Greit užtekėjo skaisti saulutė ir savo žėrinčius spindulius skleidė, apšviestama ne tik kalnus akmenimis kasytus, pakalnes ir plačius laukus, bet švietė ir į namų langus, kuriuose gyveno darbininkai, leisdamas savo spindulius per plyšelius, lyg norėdama išbudinti dar miegančius, bet retai kasant tų budintojų paįsė. Daugumas turėjo iš vakaro sunkias galvas nuo „džino“, pajutę saulės spindulius, apsisvertė ant kito šono ir pasliko lovoje.

Ant stoties ne daug susirinko žmonių, ir trakis į miestą važiuo pustuštis. Mieste matėsi didesnis judėjimas negu kitur, bet ne taip didelis kaip tikėjau. Daugumas žmonių ėjo link vieno piličiaus. Mes ir pasukom ten, kur jau demonstrantai buvo gavai viską antaisė, ir su muzika, pradėjo maršuoti link miesto rinkos, kur buvo parengtos dvi platformos kalbėtojams ir laukė įvairių laikasčių reporteriai. Už kelių minučių atėjo ir demonstrantai, vedami maršalkos ir kelių policistų, paskini juos traukėsi keletas vežimų su atskira unijų paroda ir reklama. Ant pirmutinio vežimo buvo paroda mainierių unijos; buvo uždėtas didelis akmuo, prie akmens pritaisyta mašina sklymės kalt; ant kerčių vežimo buvo uždėti keturi mažesni akmenys, į kuriuos kafrai su tam tinkamais kaltais skyles kalė. Toliau traukėsi da keletas vežimų kitų unijų. Buvo kelios unijos be vėliavų, atsimušė iš savo numeris dar lazdų užsikabinę. Atskiros unijos visos drauge tvėrė „Transvaaliaus darbo partiją“, bet visos partijos buvo nedaug. Prasidėjus prakalboms, mes klausėm mainierių prakalbų, kurios tęsėsi dvi valandas, nes tiek vietos valdžios buvo daleista. Kalbėtojai kalbėjo angliškai, apie sutaisyta vietinės burų valdžios išrinktos visuotinio slapto ir lygių balsavimo. (burai nusiuntė peticiją Anglijos karaliui su daugybe parašų).

Vienas kalbėtojas nurodė žiaurumą ir neteisingumą angliškios valdžios, išpiltą ant šios vargingos šalies; angliškios buržuazijos ir valdininkų pavadinimą angliškais krodiliais, kurie, užgriebe ne-

teisingai šią šalį, ryja jos turitus, darbininkų sveikatą, uždaro į gyvastį; drange nurodė, kad žmonės turi stengtis kad ir per kovą įsitaisyti tokią valdžią kaip kad Šveicarijoje. Ant tų žodžių, vienas pilvočius iš minios patyko atsiliepė į kalbėtoją. — „Gera žmogel!... Bet jus negalit padaryt Šveicariją anglišką koloniją“... Kiti pritarė jam juoku. Toliau kalbėtojas nurodė reikalingumą susivienijimo darbininkų kovoj su skriaudėjais, į kurį privalo stoti visi, kurie tik gali nors kokį įrankį vartoti. Moterys privalo nevertk vyrų einančių į kovą už laisvę ir gerovę šalies, bet privalo ir savo vaikelius augindamos, įkvėpti meilę tėvynės, išmokyti brangyti laisvę, ir iš jaunų dienų prirengti juos kovon su visokiais priešais. Kaip brangi yra laisvė nesanti gerovę žmonijai, ir kad ji neišgaunama be kovos, tą parodo šių dienų Rusijos revoliucija, kur vargdenių belaisvių minios kovoją už laisvę, už gerovę žmonių, žusta nuo smugių despotiškos valdžios apginęjų, lieja savo kraują, ir pasirengę lieti tol, kol kraujuose nebus paskandinta despotiškoji caro valdžia ir jos palaikytojai. Mes turime teip pat atvirai stoti į kovą ir kovoti tol, kol laisvę ir savo tiesas neiškovosim. „Teip, teip!... Atsiliepė minėtas pilvočius. Tūkstančiai tūkstančių bus užmuštų pirma, negu jus tą gausite!...“ Ir su savo draugais, ant kurių veidų buvo matyt piktumas, pasitraukė šalin.

Paskutinis kalbėtojas kalbėjo apie aukso kasyklas, kurių savininkai, turėdami didelį pelną, visiškai nesirūpiną apie žmonių darbininkų sveikatą. Kasyklas pavadinu pragaru. Iš tikro labai panaši į tą, kuria kunigai žmonės gaudina, skurtumas gal tik tame, kad kasyklose, arba, teisingiau sakant, naujame pragare, vėliai balti, vadinami kapitalistais, buržuazais ir kt.

Demonstracija pasibaigė. Žmonės skirstėsi. Mes ir neilgai užtrukę, keliavom namon. Mano draugas nerimavo, nes žodžiai: „tūkstančiai tūkstančių jus bus užmuštų...“ da jo ausyse skambėjo. Jis pyko ant kapitalistų ir keršto žodžiai veržėsi iš jo lūpų. Man buvo lindna, pamislis, kad Transvaaliaus mainieriai negreit pradės reikalauti savo tiesų, nes sušėdami iš įvairių tautų, negreit galės susieti į vienodą susipratimą. Bet yra viltis, kad kapitalistai, beplėšdami paskutinį uždabį darbininkų, padės jiems susiprasti.

Dauguma žmonių vergaučiai paprasti, ir visiškai nenori pažiūrėti, kaip kapitalistai, buržuazai rengiasi griebtis, kad ir biauriusių įrankių kankinimui ir žudymui darbininkų, jei tie kada nors savo uždabio duoti nenorėtų.

Kapitalistai nepazysta teisybės Dievo, nes jie skaito savę viešpatiais viso pasaulio. Jų dora — plėšimai svetimi, jų turtas, kad ir per kares ir straikus, maršimas būdai darbininkų, neduodant jiems prigulincio užmokėčio, arba išmėtant iš dirbtuvių ir namų darbininkus netekėjusius sveikatos ir spėkų. Pasiaurėjus į kapitalistus ir jų darbus, galima sakyti, kad jie biauresni ir už žvėrį. Bet jeigu apsvaistysim darbininkų pasielimus dabar, tai nors ir nemieka, reikia pasakyti, kad ir darbininkai eina taise pačiais takais, kaip kapitalistai, nes

pasiduodami jų norams, padeda kapitalistams ir stumia į vargas daugumą savo draugų darbininkų; dauguma da nepaiso ant išmestų ant gatvių darbininkų, kol patys stovi prie darbo, nepamislis, kad tas pats ir su jais gali atsitikti. Rodosi darbininkai net per daug pridirbo kapitalistų naudai: prikass iš žemės visokių brangenbių, pristatė fabriky, puikių rūmų, pridirbo visokių mašinų, gelžkelių, laivų, kuriais naudotis jiems užginta ir daugybę visokių ginklų, kuriuos kapitalistai vartoja prieš juos padirbusius darbininkus. Gana to, laikas pradėti dirbti sau.

Teip! Laikas pradėti dirbt sau, visiems tiems, kurie da nepradėjo. Ir rodos, kas galėtų užgindyt tą teisybę, o vienok yra žmonės, net darbininkų tarpe, kurie net nesigėdi griebtis visai priešingos agitacijos, įkalbinėti žmonėms, kad negalima iš „tik juokingas dalykas, kad tie, kurie pirma kiauless gane, dabar kitiems aiškintų politiką. Mat toki svetę perdirba...“ Kas teip išmano, lai sau šneka, lai stebisi iš drasumo to, kurie „kiauless gane“, bet pažiūrėkim arčiau į jų darbus ir pamatysim, kaip tie, „kurie kiauless gane“, dagi be ginklų išdryso pakelti politiską kovą tokiokioje didelėje ir žiaurioje viešpatystėje kaip Rusija, nesibijodami nė kalėjimų, nė kankių, nė mirtinų smugių puolantių ant jų iš rankų senosios caro ir biurokratų valdžios; jie griauja tą valdžią, kur tik gali, ir kaip gali, tai galima tikėti, kad toki svetę perdirbs... Visoki atsitikimai Rusijoje kaip tai: atsiliepimai svetimų tautų su reikalavimais pilnos nepriimulybės, kaskart vis didesni liaudies sukilimai, kareivių sukilimai, ir duos besipriešinimai valdžios norams, aiškiai rodo, kad senoji valdžia bus sugriauta. Kad teip spēja ir daugelis žmonių net kituose kraštuose, tai ir užkietėję atžargėviai pradeda mastyti, kad gal ir istikro tie kiauless pie-mens tą seną valdžią sugriau, bet greit vėl savę ramina, kad „nauji vieni patys nesutvers — valdžia buvo turčių ir ponų (suprask biurokratų) rankose ir bus...“ Toki žmonės negali suprasti naujos valdžios, o kas blogiausia, kad tie naujos valdžios tvėrikai visai nežada juos į pagalbą kvieisti, ir teisingai, nes toki nė netinka į naują draugiją, kurios rėdo ir darbų nesupranta. Senai valdžiai jie geri, tik nelaimė, kad tas mulkis caras neapsižiūrėjo, nesuprato, jog užrubejyje yra ramsčiai, kuriais būtų galėjęs nors kokią ker-telę savo griuvančio sosto paremti, bet dabar matosi liks nesunaudotais. O ir tokių tarpe yra žmonės mokytų, kurie viską daug geriau suprantą negu „kiauless apie debesi“. Bet kagi daryti, kad jie nenori eiti prie namų gyvenimo, tai lai sau stovi.

Koks gi bus mūsų salyje (Lietuvoje) naujas surėdymas, tas prigulės nuo pačių žmonių susipratimo, kurio dar trūksta, bet galima laukti gero ir žmonių užganėdinančio surėdymo, kadangi žmonis pusėtinai išlavino blogos sanlygos gyvenimo, ir kovą už naują surėdymą vėda ne ponai-buržuazai, kurie galėtų užsimanyti apgauti prašciokus, bet pati žemesnė luoma, proletariai, kuriems kielius nurodo Lietuvos Socialdemokratų partija, kurioje buvo ir yra žmonių pasisventę tarnauti pro-

letarijų ir prispaustųjų luomai, jie nieka-bendro neturi su ponais, tų gail, jie rūpy-sis apginti vorgdenius nuo prispaudimo ir išnaudojimo. Agitacijos ir aiškinimai, kad valdžia turi būti pačių žmonių reinkama ir tur pildyti žmonių nutarimus, atidare jau daugeliui akie, žmonės supranta, kad negalės daryti to, ko žmonės nedaleis; žmōhių supratimas vis platina, ir galima spremti, kad jie, riukdami naujus valdininkus, nerikis nė ponų, nė buvusių caro tarnų, atmindami kaip jie kankino ir niekino žmones, ir mynlo-jo jų tiesas, kada valdininkais buvo. Kokius įstatymus žmonės turės išleisti ir kokią tvarką įvesti, parodys aplinkybės ir reikalai jų gyvenimo.

Prisizūrėjus į žmonių susipratimą ir į tuos šaltinius, iš kurių tą susipratimą sėmė, galima drasiai už ponų ir caro valdžią amžiną atsilį pradėti kalbėti. Žinau, daugelis sakys, kad per anksti, — caro valdžia da gyva... Teip! caro dar gyva, bet ponų-lenkų — jau mirus, o caro — turės mirti, nes milijonai žmonių ją ant mirties pamerkė. Kol valdžia caro bus sugriauta, gal da daug žmonės turės nukesti, gal daug jų prašus, bet visgi savo tiesas ir laisvę atgaus, o kad greičiau ta valanda pri-siartintų, turime visi, kurie galime, stoti į kovą su ginčiais rankose, o negalintieji vartoti ginklų, privalo šelpiti kovotojus visokeriopomis auskomis. Kada kovą išlaimėsime, galėsime pasileisti ir atsi-kvėpti tyru laisvės oru.

Krajauckas.

IS VISUR.

Ant kufiečių susirinkimo mieste Havanoj, ant Kubos, kalbėtojai protestavo prieš kšimasi Amerikos Kubos vidurinius reikalus; tuli kalbėtojai išreiškė nuomonę, kad reikia atsisaukti iš visos svetlo viešpatystės, tame ir į Ispaniskās Amerikos republikas, melsti pagelbos prieš nepasotytas nieka-da Suvienytas Valstijas, jieskančias vien priekabių, kad galėtų Kubą paglemžti. Buvo kalbėtojai dar raginanti su dinamitu išnaikyti amerikony savastį ant Kubos.

26 d. rugsejo, išvažiujant kunigaikščiai Jurgini į Grekiją, mieste Canea, ant salos Kretos, užgimė susirėmimai grekionų su kareiviais svetimų kraštų. Susirėmimai 3 ypotos likosi užmuštos, o daug tapo sužeistų.

Pagarasėjus maskoliskās jeneralas, apginėjas tirtynės Port Arthuro, Stoessel, kurį specialiskā komisija, tirinėjusi pasidavimą tirtynės, rado vertu sušaudymo, atsisaukė į karės ministeriją prašydamas su visu palio-suoti jį iš karūmenės. Sako, buv caras to nuo Stoessello pareikalavo, kadangi kitaip būtų reikėję parengti ant jo tikrą kariską sudą ir žmonės būtų išgirdę daug gal ir carui ir visai kariskai administracijai nemalonų žinių.

Kaip praneša, Stockholm laiksraščiai, finiski pabėgėliai Švedijoje be mazo nė išgriovė su dinamitu amerikoniškā ambasada. Jie mat norėjo išgriauti viešpatystės banką, esantį toj pačioj triboj, kur yra amerikoniškā ambasada. Policija, nekfinia kokiū būdų, dažinojo apie finų mierius ir juos suareštavė.

Odesos jeneral-gubernatorius, atėjusiai pas jį pasi-kūsti ant užpildinėjimo ant beginklių žmonių juodasim-čių, kurie dabar vadinasi sanariiais „Lygos maskoliskos tautos“, atsakė, jog jie laiko nė už savo pareigą ginti re-voliucionierius, kurių vado-vals esą žydai. Jeigu, girdi, žuva ne kalti žmonės, tai tas yra, girdi, tik bausmės miesto gyventojams, kad jie kenčia revoliucionierius, nepadeda raudai juos išgaudyti. Dagi pagazdino deputaciją, jog jeigu kas blogo atsitiktų nors vienam sanariui „Lygos maskoliskos tautos“, kurie esą atsidavusiais valdžios valkais, miestas bus kraujuose plukdomas. Taigi jeneralas Kaulbars prisipažino, kad jis organizuoja juoda-simčių revoliuciją, su kurios pagelba tikisi išnaikyti lais-vės reikalaujančius revoliucijonierius. Galima todėl dar Maskolijoje laukti tokių kraujo praliejimų, kokių niekur ant svetio nebuvo, nalkinimosi žmonių ir tą nesidrovi rengti sudemoralizuoti caro jenerolai ir dagi toki, kurie karį su japonais vien-tuom atsižymėjo, kad bėgti mokėjo.

Kronstadte kariskās sudas perkratinėjo provą apkaltintų už maištos Sveaborgo tvirtynės kariskos laivynės juri-ninkų; tarp apkaltintų buvo ir buvęs dumos atstovas M. Onipko. Sudas Onipką nusprendė ant deportacijos (iš-siuntimo) turbut į Sibirą) ir nuzudymo tiesų 19 jurininkų nusprendė tas sudas ant sušaudymo, 120 — ant kalėjimo nuo 4 iki 20 metų, 429 — į pataisyto batalijonus, 129 išteisino.

Pereitos nedėlios diena, iš Tuillierų darzo Paryžiaus išleikė 16 orlaivių prigulinciu 7 tautoms. Orlaiviai tie atliko lenktynes tarp Paryžiaus ir jurių. Lenktynės dalyvavo: du orlaiviai iš Amerikos (Santos Dumont iš Brazilijos ir Lahim — iš Suvienytų Valstijų), 3 orlaiviai Prancūzijos, 3 Vokietijos, 3 Anglijos, 3 Ispanijos, 1 Belgijos ir 1 Italijos. Pri-sižiūrėti išlekimui orlaivių susirinko mažiausiai milijonas žmonių.

Pietinėj Maskolijoje, aplinkinėse Kasoboravo sukilo kaimiečiai ir degina dvarus. Mat dvarponiai atsisakė samdyti kaimiečiams pirma jų samdomos žemės plotus. Kaimiečiai užtai išdegino kviečių, šiaudų ir šieno ku-gius, pats apvaldė pirma samdomos laukus; išvaikė atsiųstus jų suvaldymui policistus ir urėdninkus.

Netoli Kasejovicų, Čekijoje, užtiko aukso plotus. Profesoriaus Prizrendo kalnakasytos akademijos, profesoriaus Hoffman, ištyręs tų plotų kravą, apreiškė, jog jam rado net daugiau aukso negu kvarce Transvaaliaus aukso laukų.

Už štraiką laivų iškrovėjų Hamburgo garlaivų kompanijos, sudas nusprendė 142 darbininku ant užmokėjimo kompanijai 3000 dol. Mat minėti darbininkai buvo kontraktuoti, sudas pripažino, jog jie per štraiką su-laužė kontraktą.

Ant rubežiaus Texaso, Mexike, 30 kontrabandnešių iš Texaso užmė mažą mie-bolį, kur yra amerikoniškā ambasada. „Policija, nekfinia kokiū būdų, dažinojo apie finų mierius ir juos suareštavė.“

Ant rubežiaus Texaso, Mexike, 30 kontrabandnešių iš Texaso užmė mažą mie-bolį, kur yra amerikoniškā ambasada. „Policija, nekfinia kokiū būdų, dažinojo apie finų mierius ir juos suareštavė.“

Ant rubežiaus Texaso, Mexike, 30 kontrabandnešių iš Texaso užmė mažą mie-bolį, kur yra amerikoniškā ambasada. „Policija, nekfinia kokiū būdų, dažinojo apie finų mierius ir juos suareštavė.“

Vietinės Žinios.

Prie namų pn. 19 Will str. rado bežado gulintį darbininką Williamą Doll. Pasirodė, kad jis ant N.Halsted str. per daug gėrė ir lipdamas trepais, nupuolė. Galvą jo pėrskitusi ir mažą, yra viltis jį nuo mirties išgelbėti.

Dalis Chicagos ugnagesių atsisaukė prie organizacijos Darbo Federacijos ir jos jiems duotas charteris. Tie organizuoti ugnagesiai dabar turės paramą kitų unijų. Tas miesto politikierius labai išgazdino.

Stokyarduose, nuo 9 lūbų namų, nuo 100 pėdų augėčio, pereitos pėnųčios dieną trys vyrai nupuolė ant gatvės ir labai sunkiai apsikulė.

Ant Van Buren gatvės, pereitos nedėlios naktį elektriskās karas užbėgo ant besiskubinančio prie ugnies ugnagesių vežimo. Ugnagesių kapitones O'Connell liko kosi užmuštas ant vietos, karo motermonas mirtinai apkultas; apkulti teipgi šeši ugnagesiai ir vienas karo pasazierius.

Pargabentas iš Šiaurinės Afrikos Chicagos bankierius Stensland likosi jau sudusprastas ir sėdi pataisy-mo namuose, iš kurių, turbūt, jau nė išeis.

Pereito panedėlio dieną likosi suareštuotas sanariys Chicagos beržės, gyvenantis pn. 3629 Grand Boulevard, Charles Reyna. Jis apskūstas, buk nemoraliskiams mieriams pasamdė namus pn. 2817 Indiana ave.

Vadovėlių rašymo konkursas!

Po tokiu antgalviu, 39 num. „Lietuvos“ Susiv. Liet. Myktojų Komitetas, apdėr kitų ir Ona Plerytė, ant kurios vardo iš T. M. D. iddo, pagal nutarimą Centr. ir literatisko Komiteto likosi pasiųsti 200 dol. atspandinimui rankvedžio dar 5 d. balandžio šiuose metuose. Bet jį jo klos pakvitavonės neduoda, tyli, — o kaip gandaraisi skelbiai ir rodos jau veikia, garsina konkursą, kad ir vėl amerikiečiai, kaip karvė melziam, nestų jų begalinen mašan pinigų, o apie priimtus tai tyli. Kad kun. Pėza jiems surinktus pinigus pasiuntė, tai apie tuos kalba, vienok kad nesitiki nė per manę ir nė T. M. D. gaut daugiaus pinigų, tai apie gautus iš čia tyli.

Man jų reklamos ne apeitų teip labai, bet kad as pasi-siunčiau 200 dol., o jie nepakvitavo, kaip kiti komitetai daro, viešai, tai tuli sanariai kreipiasi į mane, net su nužiūrėjimu, buk pinigai sugryžo ir kad as turiu juos T. M. D. kasierini perduot.

Nors as žinau, kad pinigai turėjo but priimti, nes per pač to „money order“ buvo siųsti ir užregistruotame laiske ant O. Plerytės vardo ir „Vilniaus Žinių“, tai nagalėjo prapult. Kodel mokintojai ne nori padaryt, kas priguli. Kaip gi galima tylieti, jeigu dėl to apsilėidimo ant nekalčiansio žmogaus čia Amerikoj dumblais drabsto.

Jie prašo ir kitų laikraščių juų atsisaukimą patalpinti, podraug as ir prašau laikraščių, kurie atspaus juų atsisaukimą, kad ir mano atspautų pasiskundimą ir perserėjimą, kad jie neteisingi ir be etikos bei neverti pasitikėjimo (o koki tokio apkaltinimo davadai? Parodyti čia faktai nėra darody-mi. Gal but klaida, kokią galima be apkaltinų ir kolio-jimų pataisyti. Rd.).

J. Naujokas.

Reikalingas prie „Lietuvos“ spaustavės geras raštininkas, geras mokantis verstis iš angliškios į lietuvišką ir lenkišką kalbas.

APGARSINIMAI.

Greitai praturtėjo.

Thales, garsusis greičias filiozofas, laikė kartą labai svarbią ir įdomią kalbą prieš maniją tapti umele laike turtingu. Ant šito atsiliepė turtingas žmogus, sakymas, kad taip kalba visi žmonės, kurie yra negabūs įgyti turtus. Tada atsakė Thales, kad jis davėsi parodyti, jog lengviau yra tapti turtingu negu išmintingu. Jis pradėjo prekštą ir pašventė joje visą laiką, energiją ir savo augstą mokslą. Laikė vienų metų padarė filiozofas daugiau pinigų negu jo konkurentai per visą gyvenimą. „Aš turėjau vieną pagalbinių“, tarė Thales, „už tai buvo geras skilvis“. „Jei, gi, kas geidžia būti laimingu gyvenime ir nori pasiekti augščiaušį laipsnį, turi turėti būtinai gerą skilvį, o vienatinis vaistas, kuris palaiko skilvį tvirtu ir sveiku yra Trinerio Amerikoniškasis Elikšyras Karčiojo Vyno. Vaistas padaro gromuliavimą atsakančią, kraują sveiku ir grynu, nervus ir smegenis tvirtas ir pajėgias. Nors Tamista ir gali didžiūti šis gera sveikata, visgi turėtų nuolatai šitą vyną vartoti, užtai, kad jis padarytas iš geriausių vynuogių. Gaunamas aptiekose, arba pas patį fabrikantą Juozapą Trinerį, 799 S. Ashland av., Chicago, Ill.

Bell Clothing Co.

Bell Clothing Lietuviškas Drapanų Siūras atsidarys apie pradžią lapkričio mėnesio. Korporacija jau turi didumą tvenio supirkus, tik laukia kada kontraktoriai namo užbaigs. Žmonės dabar akcijas gerai perka ir kaip rodosi iki kitų atidarymų šis visas išsipirks. Todel kiti misionierių lietuvizmo istorio prigučiai, tai pasikubinkite akcijai nusipirkti kol dar yra gaunamos po \$10.00. Akcijos galite užsirašyti pas istorio direktorių KAZIMIERA SLUŽINSKĄ, kuris turi savo valandas, „Lietuvos“ redakcijoje ketvergalis nuo 6 iki 9 vakarais ir nedidelius nuo 9 iki 12 rytalia, arba pas korporacijos reprezentantą DOMINIKĄ ENDZELI 144 Wabansia ave.

„LIETUVOS UKININKAS“
Lietuviai Demokrata Partijos laikraštis skiriamas Lietuvos darbo žmonėms. Išleisda du kartus per savaitę iš Vilniaus, Lietuvoje.
Jame telpa teisingos / žinios iš visos Lietuvos ir kiti kraštų vaizdai. Lietuvoje metu preke \$1.80; Amerikoje \$2.50.
Kam yra miela prisiminti žinias Lietuvoje, tai užsirašykite minėtąjį laikraštį, o žinios kas ten dedasi dabartiniam revoliucijos laiko. Vienas numeris ant pamatymo 5 centai. Adresas:
M. J. Damijonaitis,
3120 S. Halsted st., Chicago, Ill.

Draugysčių Reikalai.

Szeistas Metinis Ballius.
Chicago. Draugystės Apšvietimo Broliai parengė dideli balliu nedėlio, spalio 7 d. 1906, Palskio saleje, 800 So. Ashland ave., prie pat asstunoliktos ulykio. Intengs 25c. porai. Prasides 5 valanda. Vissus lietuvis ir lietuvis užprasko koskatingiausiai susirinkti. Bus pakoli muzika ir gardus atsisveikinimas.
Komitetas.
(X-5)

Lietuviškas Teatras.

Chicago, Ill. Gledoriu — dramatiszka dr-ste parengė lietuviszka vakara su labai graži programą, subotio, 13 d. spalio (Oct.) '06, Palskio saleje, 800 So. Ashland ave., prie 1805 gatvės. — Sanaus spoksmos minetas dr-stes bus perstatyta pirma karta Amerikoje tragedija 5 veiksmuose, 8 atidarymose, PILENU KUNIGAISKISZIS. Tragedija varia kiekvienam lietuviui pamatyti, nes joje porodomos regyklos iš senovės lietuvių gyvenimo, bus matomi gražuose kostiumuose senovės lietuvių, kryživai, francuzai, kunigaikščiai, rietiniai, žiniai, vaidylos ir vaidelutes. — Po teatrui ballius, szokiai ir skrajojanti krasa (pasota Amoro). Krasa labai užimanti jaunomene.
Užtai uškvičiamas visus lietuvis ir lietuvis ant to vakaro atsilankyti nes kiekvienas turi žinoti kaip jo protevili kitados gyveno. Ant vakaro griesa puki styga orchestra prof. F. Beldi, gerai žinoma mylotojams muzikos. Pelnas nuo vakaro eis ant instelgimo knygyne prie minetos draugystės. Teatras prasides 7 val. vakare. Sale atidarys 5 val. po pietu. Sedynlu prekes 50, 35 ir 25c.
Visus szirdingai užprasko
Komitetas.

Ar norite kas važiuoti ir kraują? As instans važiuojanti už darbininkus ant laivo, per ka ateisna pervadavimas kuome dykal. Norinti daugiau žinoti atsisaukite pas mane adresu indami 2c marke atsakymui.
JOSEPH ROSELL,
53 Enditoti st., Boston, Mass.

Didelis Ballius.

Seranton, Pa. Parengtas didelis ballius serodos vakare, 10 d. spalio (Oct.), 1906 ant Music Hall. Pelnas nuo balliaus eis ant labo 3000 kuopos S. L. A. Ballius prasides 7 val. vakare. Intengs porai 25c, merginoms dykal. Vissus lietuvis ir lietuvis szirdingai uškvičiamas ant balliaus atsilankyti, ne tik iš Serantonio, bet ir iš aplinkos.
Komitetas.

10 metinis Apvalkszciojimas.
Chicago. Draugystės Motiejus Valanczauskio apvalkszciojimo 10metines sukaktyves 7 d. spalio (Oct.), 1906. Apvalkszciojimas, kuriame lms dalyvuma daug kiti lietuviszku draugysziu, prasides nuo 3300ies ir Auburn ave. Vissus draugystės marszuos su gera muzika in Freiheit Turner sale, 3417 So. Halsted st., kur bus kalbos, deklamacijos ir dainos. Po apvalkszciojimui prasides ballius. Uškvičiamas visus lietuvis ant tos iszkilmes atsilankyti.
Komitetas.

Ballius.

Melrose Park, Ill. Dr-ste D. L. K. Algirdo tures savo balliu subotio, 6 d. spalio (Oct.), 1906, J. Stefanavicziaus saleje, kamps Lake st. ir 10th ave. Ballius prasides 8 val. vakare. Intengs vyru su motere 25c. Vissus lietuvis ir lietuvis szirdingai uškvičiamas ant balliaus atsilankyti.
Komitetas.

Susirinkimas Sus. Liet. Am. kp.
Naujaj susirinkimui kuopa Kensingtone, Ill., tures savo susirinkima su prakalbos 7 d. spalio, 1906, 3 val. po pietu, saleje J. S. Neszelskio, 2403 Kensington ave. Bus kalbos ir isazskcinimai apie svarbuma S. L. A. ir apie daug kitu svarbiu dalyku. Norinti prisirašyti prie S. L. A. gales tai padaryti ateje ant susirinkimo. Užprasko visus tautesizius atsilankyti ir atsiliepti kuodaugiau norinciu prisirašyti. Inejimas in sale oykal.
Komitetas.

20metinis sukaktyviu Apvalkszciojimas.

Chicago. Dr-ste Sav. Kazimiero Karalacio, uždeta 24 d. spalio, 1886 m. tures savo dideli iszkilminga 20metiniu sukaktyviu apvalkszciojima nedėlio, 14 d. spalio, 1906 m. Freiheit Turner saleje, 3417 So. Halsted st. Sale atidarys 3 val. po pietu, kalbos ir deklamacijos prasides 5 val. Bus geri kalbetojai ir gera muzika, užtai kviečiamas visus lietuvis kuoskatingiausiai atsilankyti. Po apvalkszciojimui bus puikus ballius. Intengs 25c porai.

Telpei atsiliepti tojeio paszventinimas pateptos bažnytynes veliavos su szv. mizomis ir pamokalu, kurios prasides 7:30 val. las ryto. Meldžiame visiu draugysziu pributi su zenku ant szv. miziu.
Dr-ste Sav. Kazimiero Karalacio.

Pranešimas.

Pranešame savo skaitytojams, kad ozionatintis Maskolijos konsulus persikrauste in kita vieta. Pirmo buvo jo ofissas 56 Fifth ave., o dabar 51 Lincoln Park Boulevard. Turinti kokius nors reikalus su juom kreipkitės pas jį po nauju adresu.
„Lietuvos“ Iszkleistuve.

Pajieszkcojimai.

Reikalingas prie „Lietuvos“ spausdėvas geras rastišnikas geras mokantis versti iš angliskos kalbos in lietuviszka ir lenkiszka kalbas.
Pajieszkau savo brolio Vinco Tamošaičio, Kauno gub., Rasinu pav., Jurbarko vol., 4 metal kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žine adresu:
Jurgis Tamošaitis,
150 18 st., Chicago, Ill.
(28-IX)

Pajieszkau savo puseres Agotos Bakšies, szv. pavasari pributi iš Lietuvos in Amerika; pašina iš Kauno gub., Raseiniai pav., Baltakiu vol., Varnaciuzo kalmo. Ji pati ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:
A. Bakšas,
Box 2, Kendall, Mont.
Pajieszkau Antano Jukniaus. Pirmiau gyveno Glasgow, Scotland; apie eszezi meniniai kaip atvažiavo in kastyne minkintu angliu. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:
Jonas Bakis,
4405 Wood st., Chicago, Ill.
Pajieszkau savo szvogerio Antano Broko. Pirmiau gyveno Springfield, Ill. Turis pas jį labai svarbi reikalai. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žiną adresu:
P. Pratsziankus,
316 Pett st., Ellizabethport, N. J.
Pajieszkau pirkti keleta deszimtiniu geros žemes, arti miesto Brooklyn, Mass. Žinanti tokiu vieta teiks duoti man žinia adresu:
Dominik Samos,
Box 83, Barnstable, Mass.
Pajieszkau savo gimines Andriaus Grumado, Kauno gub. ir pavieto, Raudondvariu vol., Biliunu kalmo, 6 metal kaip Amerikoje. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:
J. Lukszaitis,
624 Tomby ave., Detroit, Mich.
Pajieszkau savo draugu Petro Balero ir Fortunato Žuko, las Joniskio miesto, Kauno gub. Puse metu kaip Amerikoje, pirmiau gyveno Pittsburg, Pa. Jis pats ar kas kitas teiks duoti žinia adresu:
Juoz. Dementis,
121 Canalport ave., Chicago, Ill.

Reikalingas patyrusi, gabi lietuviszka pardeveja. Mokėtis gera atakančial ypatai. Atisaukiant adresu:
Stern's Day Light Store,
3442-44 So. Halsted st., Chicago, Ill.

Naujas laikrasztis.
Siuoimi pranešiu, jog už poros savaiociu pradės iszkleisti naujas savaitinis laikrasztis „Pasaulis“, didime „Vienybės“. Preke jo 12.00 metams. Prenumeratos primimas jau prasideda. Kas paduos savo antrašus, prisiusime pirma numeri parodymu dykal. Antrašas:
B. VYTAUTAS,
103 Grand str., Brooklyn, N. Y.
(X-5)

Gramatika angliskos kalbos
Su isztarimu kiekvieno angliskio šo dido lietuviszka kalpo (tai: beas (byst) fveris; eight (elt) asstoni; eye (aj) aks ir tt. 174 pusapia, su priekintimu 1.25
Naujas Budas iszkilmingo gramatiz lietuviszka rasyti.
Be pagelbos mokytis, 24 pusapia, su priekintimu 1.00
Pinigus reik nusiti „Money Order“ ant šio adresu:
P. Mikolaitis,
Box 15, Sta. D. New York.

Ar norite kas važiuoti ir kraują?
As instans važiuojanti už darbininkus ant laivo, per ka ateisna pervadavimas kuome dykal. Norinti daugiau žinoti atsisaukite pas mane adresu indami 2c marke atsakymui.
JOSEPH ROSELL,
53 Enditoti st., Boston, Mass.

Ar norite kas važiuoti ir kraują?
As instans važiuojanti už darbininkus ant laivo, per ka ateisna pervadavimas kuome dykal. Norinti daugiau žinoti atsisaukite pas mane adresu indami 2c marke atsakymui.
JOSEPH ROSELL,
53 Enditoti st., Boston, Mass.

Ankos reikalams revoliucijinio judėjimo Maskolijoje.

AUKOS „LIETUVOS“ REDAKCIJON ATEJUSIOS.

Iz Brooklyn, Max K. Urbanas, D. Giedraitis, F. Alusevicius, A. Jakavonis, A. Norvaisas, P. Petruis, po \$1.00; K. Balczionas, O. Balczioniene, A. Urbanas, P. Urbaniete, J. Godzinas, L. Stanekus, Z. Buivydas, J. Mikolajauskas, M. Stepulionis po 50c; J. Sutkevicius 25c; kuriu duota masian kalp 25c, su neužrasime. Viso labo \$13.56. Skiria L. S. D. P.

Iz Sherokot, Wash. Julijonas Cierkanovics revoliucijus reikalams \$1.00.

Iz Lost Creek, Pa. A. Sabalaukas, Ignas Galinis po 50c; P. Kumeta, J. Kazlauskas S. Sabalaukenas po 25c; S. Galinis 10c, viso \$1.85.

Iz Dayton, Ohio. K. Kazanaukar, K. Lutkevich po \$1.00; J. Lukszaitis, F. Gukas, P. Pelis, P. Pelis, V. Njurka, F. Jurasunas, D. Pulmekas po 50c; A. Sakatkauskas 30c; Ig. Mironas, J. Zubas, M. Revoltiere, M. Maknicka, B. Petraitis, J. Fankis, S. Savagidis po 25c; D. Vaszakis 11c; ir neazraszes pravarde 25c. Viso \$8.00.

Iz Jchanesburgo, pietinej Afrikoj, Sv. ag. r.

A. Biechis 10.00
D. Laukaitis 10.00
A. Michus 10.00
J. Chasinski 6.00
M. V. 3.00
L. Matstakis 3.00
A. Masitakis 5.00
B. Javoska 10.00
Staraviera 10.00
A. Matusas 10.00
T. Jaspelskis 10.00
A. Dziugelis 1.00
J. Cernis 10.00
F. Kramplis 10.00
A. Pucllovski 10.00
M. Liepinis 5.00
V. Galakis 10.00
J. Kairis 1.00
Z. Jauris 5.00
J. Melvet 10.00
J. Kochinski 5.00
P. Cheronis 10.00
J. Zlabis 10.00
St. Chasinski 1.00
L. Biechis 10.00
A. Prokopicz 5.00
A. Skripko 10.00
J. Saneikas 1.00
J. Saneikas 1.00
T. Drausding 2.00
J. Kapitanskis 2.00
B. Skripko 5.00
E. Kaeser 5.00
V. Skripko 5.00

Viso labu 14.06
Kasstams persiuotimo atimta 1.4
Lieka 14.15
Viso gauda \$36.80

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

Iz Bristol, Conn. T. Tunila \$1.00; L. Tunilene, M. Joksa, M. Laukaitis, J. Skriptaviczis, J. Kalela po 50c; V. Jokseika, J. Vasilieviczis, J. Czerkajauskas, M. Vailionienė, M. Selokas, M. Selokiene, J. Cizaiukas, T. Cizaiukas, J. Selokas, M. Selokiene, K. Selokas, J. Matukaitis, M. Matukaitis, A. Rakutis po 25c. Viso \$7.00.

